

Udskriftsdato: 1. januar 2026

VEJ nr 9619 af 02/08/2018 (Historisk)

Vejledning om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv

Ministerium: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Journalnummer: Økonomi- og Indenrigsmin., j.nr. 2018-3543

Senere ændringer til forskriften

BEK nr 1770 af 27/12/2018 - VEJ nr 9016 af 07/01/2019

Vejledning om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv

Kapitel 1. Indledning

- 1.1. Oversigt
- 1.2. Større ændringer i vederlagsbekendtgørelsen siden sidste vejledning

Kapitel 2. Vederlæggelse af regionsrådsmedlemmer

- 2.1. Den grundlæggende vederlæggelse
 - 2.1.1. Fast vederlag
 - 2.1.1.1. Hvad omfatter det faste vederlag?
 - 2.1.2. Tillægsvederlag
 - 2.1.3. Erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste
 - 2.1.3.1. Hvornår ydes erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste?
 - 2.1.3.2. Dokumentation for tabet
 - 2.1.3.3. Udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste
- 2.2. Vederlæggelse af stedfortrædere i regionsrådet
- 2.3. Det konstituerende møde
- 2.4. Vederlæggelse af udvalgsmedlemmer
 - 2.4.1. Vederlæggelse af medlemmer af forretningsudvalget
 - 2.4.2. Vederlæggelse af medlemmer af særlige udvalg
 - 2.4.3. Vederlæggelse af udvalgsmedlemmer i regioner med udvalgsstyre
 - 2.4.4. Vederlæggelse af stedfortrædere i udvalg
 - 2.4.5. Funktionsvederlag som fungerende udvalgsformand
- 2.5. Vederlæggelse af regionsrådets næstformænd

Kapitel 3. Vederlæggelse af ikke-regionsrådsmedlemmer

- 3.1. Diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste

Kapitel 4. Godtgørelse af udgifter

- 4.1. Godtgørelse til regionsrådsmedlemmer
 - 4.1.1. Obligatorisk godtgørelse
 - 4.1.2. Anden godtgørelse
 - 4.1.3. Godtgørelse af udgifter til elektronisk udstyr efter § 8 a i lov om kommunernes styrelse
- 4.2. Godtgørelse til regionsrådsformænd m.fl.
- 4.3. Godtgørelse til ikke-regionsrådsmedlemmer
- 4.4. Ophør af godtgørelse

Kapitel 5. Vederlag og pension til regionsrådsformænd m.fl.

- 5.1. Vederlag
- 5.2. Funktionsvederlag som fungerende regionsrådsformand
- 5.3. Eftervederlag
- 5.4. Egenpension
 - 5.4.1. Betingelserne for egenpension
 - 5.4.2. Funktionstid
 - 5.4.3. Beregning
 - 5.4.4. Udbetaling
 - 5.4.5. Udgiftsfordeling
 - 5.4.6. Andet
- 5.5. Ægtefællepension

- 5.6. Efterindtægt
- 5.7. Børnepension
- 5.8. Samordning af egenpension

Kapitel 6. Fælles bestemmelser

- 6.1. Udbetaling
- 6.2. Mødepligt og fravær (lovligt forfald)
 - 6.2.1. Mødepligt
 - 6.2.2. Fravær (lovligt forfald)
- 6.3. Ophør
- 6.4. Feriegodtgørelse
- 6.5. Offentliggørelse af oplysninger om vederlag for varetagelse af andre hverv
- 6.6. Samspil mellem overførselsindkomster og vederlag

Kapitel 7. Ikrafttræden og overgang

- 7.1. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser
- 7.2. Overgangsbestemmelser vedrørende pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd
- 7.3. Overgangsbestemmelser vedrørende tidligere borgmestre i en kommune eller en amtskommune, der den 1. januar 2007 eller senere er valgt som regionsrådsformand
- 7.4. Andre overgangsbestemmelser
- 7.5. Tidligere vejledning

Kapitel 1. Indledning

1.1. Oversigt

Denne vejledning indeholder en oversigtlig fremstilling af de gældende regler i bekendtgørelse nr. 1531 af 9. december 2016 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv.

Bekendtgørelsen erstatter bekendtgørelse nr. 794 af 25. juni 2014, der erstatter bekendtgørelse nr. 181 af 26. februar 2014, som igen erstatter bekendtgørelse nr. 1460 af 19. december 2005. Bekendtgørelse nr.

1460 af 19. december 2005 dannede grundlag for den sidste vejledning om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv, vejledning nr. 10 af 9. februar 2007.

Vejledningen beskriver de gældende regler i bekendtgørelsen med særlig omtale af nyere regler samt praksis på områder, hvor der har vist sig at være et særligt behov herfor. Der er ikke tale om en udtømmende gennemgang af regelsættet og tidligere praksis.

Ved *regionsloven* forstås i denne vejledning lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab (lovbekendtgørelse nr. 1032 af 6. juli 2018). Endvidere henvises der i vejledningen til en række bestemmelser i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 1031 af 6. juli 2018), som finder anvendelse for regionerne i kraft af henvisningen hertil i bl.a. regionslovens § 11, stk. 1, og § 12.

Ved *bekendtgørelsen* forstås i denne vejledning Økonomi- og Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 1531 af 9. december 2016 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv.

1.2. Større ændringer i vederlagsbekendtgørelsen siden sidste vejledning

1. Bekendtgørelsen blev ændret i 2014 ved bekendtgørelse nr. 181 af 26. februar 2014, hvor der blev foretaget en teknisk sammenskrivning af den gældende bekendtgørelse nr. 1460 af 19. december 2005 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv med senere ændringer.

Bekendtgørelsen blev desuden ændret bl.a. som følge af en ny bemyndigelsesbestemmelse i regionslovens § 36 c, stk. 2, som er indsat ved lov nr. 1471 af 17. december 2013 om ændring af regionsloven (Regioners nedsættelse af stående udvalg uden forudgående godkendelse), der trådte i kraft 1. januar 2014. De eksisterende regler for regioner med forretningsudvalgsstyre forbliver de samme, dog således at der ikke længere gælder et krav om, at særlige udvalg skal være af midlertidig karakter, for at udvalgsvederlag kan ydes.

Der blev derudover i bekendtgørelsen indsat et nyt kapitel 2 om særlige regler for regioner med udvalgsstyre, jf. regionslovens §§ 36 a og b. Regioner, der vælger at indrette sig med stående udvalg, bliver principielt omfattet af de samme regler, som gælder for kommunerne, herunder med mulighed for at yde udvalgsformandsvederlag på op til 40 pct. af regionsrådsformandens vederlag. Udvalgsvederlagene skal dog stadig ydes inden for de gældende økonomiske rammer (200 pct. af regionsrådsformandens vederlag).

Der blev i bekendtgørelsens § 6 indsat en særregel, som afviger fra den kommunale ordning, således at vederlag til formænd for stående udvalg og særlige udvalg ikke anses for et sådant særligt honorar eller vederlag, som afskærer modtageren fra retten til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, hvis denne vederlagsform generelt er valgt. Det bemærkes herved, at dobbelt vederlag til en formand for et særligt udvalg i en region efter de hidtidige regler ikke er blevet anset for et traditionelt udvalgsformandsvederlag og dermed ikke har afskåret modtageren fra retten til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste også for varetagelse af hverv, der udføres i dennes egenskab af udvalgsformand, jf. vejledning nr. 10 af 9. februar 2007 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv. Endvidere bemærkes, at der fortsat gælder de samme økonomiske rammer for vederlæggelse af udvalgsmedlemmer i regioner, der vælger almindeligt udvalgsstyre efter de nye regler, jf. ovenfor.

Det er endvidere præciseret i bekendtgørelsens § 6, at § 6 ikke gælder, hvis der på andet grundlag er fastsat bestemmelse om vederlæggelse, f.eks. i bekendtgørelse nr. 178 af 28. februar 2012 om vederlag til medlemmer af de videnskabsetiske komiteer.

2. I bekendtgørelse nr. 794 af 25. juni 2014, der bl.a. udmøntede beslutningsforslag nr. B 96 om udmøntning af politisk aftale om en tidssvarende og mere gennemsigtig vederlæggelse af politikere, som Folketinget vedtog den 20. maj 2014, blev niveauet for det faste vederlag til de menige regionsrådsmedlemmer hævet med 29,2 pct. svarende til, at det havde udviklet sig på linje med den faktiske lønudvikling på det kommunale og regionale arbejdsmarked siden 1996 (§ 2, stk. 1).

Endvidere blev den løbende regulering af det faste vederlag til regionsrådsmedlemmer og det tillægsvederlag, der ydes til menige regionsrådsmedlemmer, som har et eller flere børn under 10 år boende i hjemmet, ændret. Reguleringen vil fremover følge den generelle lønudvikling på det kommunale og regionale arbejdsmarked (§ 2, stk. 2, og § 3, stk. 2).

Som noget nyt blev også den reduktion, der sker i det faste vederlag, såfremt et regionsrådsmedlem har valgt at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, fremover reguleret årligt. Reduktionen, der tidligere udgjorde 20.000 kr., blev reguleret første gang pr. 1. april 2015 på samme måde som det faste vederlag (§ 2, stk. 3, 2. pkt.).

3. I bekendtgørelse nr. 1531 af 9. december 2016, der bl.a. udmøntede den del af stemmeaftalerne om ændring af politikeres vederlæggelse af 9. maj og 3. oktober 2016 mellem den daværende venstre-regering, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, der angik regionsrådsformænd, blev vederlaget til regionsrådsformænd hævet med 31,4 pct. svarende til forskellen mellem udviklingen i vederlagene siden 1994 og den faktiske lønudvikling på det kommunale og regionale arbejdsmarked (4. kvartal 2015-niveau) (§ 15, stk. 1).

Endvidere blev den løbende regulering af vederlaget til regionsrådsformænd ændret, så reguleringen fremover vil følge den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor med et uvægtet gennemsnit af den statslige og den kommunale/regionale lønudvikling (§ 15, stk. 2).

Reglerne om eftervederlag (tidligere benævnt efterløn) til regionsrådsformænd blev også ændret, således at der ikke ydes eftervederlag, hvis en fratrådt regionsrådsformand tiltræder som medlem af Folketinget eller som minister (§ 16, stk. 4).

Regionsrådsformænds pensionsalder blev samtidig hævet fra efterlønsalderen til folkepensionsalderen for pension optjent fra og med den 1. januar 2017 (§ 20, stk. 1 og 2, og § 29, stk. 3). Der blev endvidere indført regler om mulighed for tidlig pensionering mod et førtidspensionsfradrag (§ 20, stk. 3).

Derudover blev reglerne om udbetaling og ophør af vederlag for regionale hverv ændret således, at det tydeligt fremgår, at der i tilfælde, hvor en regionsrådsformand vælges midt i en måned, i regionsrådsformandens vederlag modregnes dennes hidtidige vederlag, der er ophørt fra den dato, hvor vedkommende tiltræder som regionsrådsformand, og er udbetalt forud for den måned, vederlaget vedrører (§ 15, stk. 6, og § 26, stk. 4).

Endelig blev der foretaget enkelte tekniske og sproglige ændringer, hvoraf følgende kan nævnes: Grundbeløbet blev ændret til 1. april 2016 (§§ 2, 3 og 15). Diætsatsen blev fastsat til 2016-niveau (§ 4, stk. 2). Der skete en sproglig opdatering af § 3, stk. 3. Der skete en præcisering i § 7, stk. 1, om erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til stedfortrædere i regionsrådet. Efterløn blev benævnt eftervederlag (§ 16). Endelig blev indholdet i § 18, stk. 3, om en regionsrådsformands pensionsalder flyttet til et selvstændigt bilag 1 til bekendtgørelsen.

Kapitel 2. Vederlæggelse af regionsrådsmedlemmer

2.1. Den grundlæggende vederlæggelse

2.1.1. Fast vederlag

Efter § 11, stk. 1, i regionsloven, jf. § 16, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse, modtager regionsrådsmedlemmer et fast vederlag. I § 2, stk. 1, i bekendtgørelsen er det bestemt, at det faste vederlag udgør 107.534 kr. årligt.

Det faste vederlag reguleres én gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det kommunale og regionale arbejdsmarked. Økonomi- og indenrigsministeren udmelder årligt reguleringsprocenten. Udmeldingen sker i et orienteringsbrev til alle regioner og ved en nyhed på ministeriets hjemmeside. Ved reguleringen anses de angivne 107.534 kr. som grundbeløb pr. 1. april 2016, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 2.

Regionsrådet er forpligtet til at udbetale det faste vederlag.

Et regionsrådsmedlem er forpligtet til at modtage det faste vederlag, jf. § 11, stk. 1, i regionsloven, jf. § 16, stk. 9, i lov om kommunernes styrelse.

2.1.1.1. Hvad omfatter det faste vederlag?

I § 11, stk. 1, i regionsloven, jf. § 16, stk. 1, litra a-g, i lov om kommunernes styrelse, er det udtømmende angivet, hvilke aktiviteter det faste vederlag som regionsrådsmedlem omfatter. Opregningen er foretaget af hensyn til en nærmere afgrænsning af de tilfælde, hvor et medlem har krav på eller af regionsrådet kan tillægges ret til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste samt godtgørelse af afholdte udgifter.

a) Deltagelse i møder i regionsrådet, dennes udvalg samt eventuelle underudvalg

Litra a vedrører deltagelse i møder i regionsrådet, forretningsudvalget, særlige udvalg, der er nedsat i henhold til regionslovens § 13, stk. 6, samt eventuelle underudvalg. Har regionen et udvalgsstyre, jf. regionslovens §§ 36 a og b, omfatter litra a møder i regionens økonomiudvalg og stående udvalg i stedet for møder i forretningsudvalget.

Af forarbejderne til § 16, stk. 1, litra a, i lov om kommunernes styrelse fremgår det, at mødebetingelsen indebærer, at samtlige medlemmer af organet skal være indkaldt til det pågældende møde, og at medlemmerne af organet skal deltage i en forhandling og træffe beslutning – eller i hvert fald have mulighed herfor. Også deltagelse med observatørstatus i henhold til regionslovens § 15, stk. 1, jf. § 20, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse – hvorefter forretningsudvalget kan tillade regionsrådsmedlemmer, som ikke er

medlemmer af forretningsudvalget, at overvære dettes afsluttende behandling af forslag til årsbudget og flerårige budgetoverslag – er omfattet af bestemmelsen.

b) Deltagelse i møder i forbindelse med varetagelse af regionale hverv, der udføres efter valg af regionsrådet, medmindre der på andet grundlag er fastsat bestemmelse om særskilt vederlæggelse

Litra b vedrører deltagelse i møder i forbindelse med varetagelse af regionale hverv, der udføres efter valg af regionsrådet. Bestemmelsen omfatter ikke hverv, der udføres efter valg af forretningsudvalget eller andre.

Betydningen af udtrykket ”efter valg af regionsrådet” indebærer, at vedkommende reelt skal være udpeget af regionsrådet. Hvis regionsrådet ved udpegningen er bundet af indstillinger fra foreninger eller organisationer på en sådan måde, at der ikke er nogen reel valgmulighed, kan vedkommende ikke anses for at være valgt af regionsrådet. Omvendt kan der efter omstændighederne være tale om et hverv udført efter valg af regionsrådet, selv om regionsrådet alene har indstillingsret til det pågældende hverv. Det vil således være tilfældet, hvis regionsrådets indstilling er retligt bindende for den udpegende myndighed. Det gælder efter ministeriets opfattelse også, selv om der af ligestillingsmæssige hensyn skal indstilles både en mand og en kvinde, som den udpegende myndighed skal vælge imellem.

Som eksempel på et regionalt hverv, der på den baggrund vil være omfattet af litra b, kan nævnes medlemskab af de regionale vækstfora. En række af medlemmerne udpeges ifølge § 11, stk. 1, nr. 1 og 4, i lov om erhvervsfremme på regionsrådets initiativ og vil således ved udførelsen af deres hverv være omfattet af litra b. Andre medlemmer af de regionale vækstfora udpeges efter indstilling fra kommunalbestyrelserne i regionen (§ 11, stk. 1, nr. 2), efter indstilling fra erhvervsorganisationer udvalgt af regionsrådet (§ 11, stk. 1, nr. 3) og efter indstilling fra henholdsvis arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer (§ 11, stk. 1, nr. 5). Den tidligere Erhvervs- og Byggestyrelse (nu Erhvervsstyrelsen) har oplyst, at regionsrådet ved udpegningen af disse medlemmer ikke er retligt bundet af indstillingerne. De pågældende medlemmer af de regionale vækstfora kan således betragtes som udpeget efter valg af regionsrådet og vil dermed ved udførelsen af deres hverv være omfattet af litra b. Det indebærer, at de pågældende i medfør af regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 1, litra b, i lov om kommunernes styrelse, kan ydes diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste eller udgiftsgodtgørelse.

Det følger endvidere af litra b, at regionsrådsmedlemmer, der er valgt til at varetage et regionalt hverv, kan modtage såvel det faste vederlag som en særlig vederlæggelse i form af f.eks. diæter og honorarer m.v. i de tilfælde, hvor der på særligt grundlag – i særlovgivningen eller i vedtægter for selvejende institutioner el.lign. – er fastsat bestemmelser herom.

Det betyder f.eks., at regionsrådsmedlemmer vil have krav på diæter, som ydes i forbindelse med varetagelsen af hvervet som medlem af valgbestyrelsen efter § 18, stk. 3, i lov om kommunale og regionale valg (lovbekendtgørelse nr. 250 af 3. april 2018). Dette gælder dog ikke regionsrådsformænd, idet en regionsrådsformand ikke kan oppebære anden økonomisk ydelse af regionens kasse for bestridelse af et regionalt hverv, jf. § 15, stk. 5, i bekendtgørelsen.

c) Deltagelse i kurser m.v., der af regionsrådet eller af forretningsudvalget efter bemyndigelse af regionsrådet anses for at have betydning for varetagelsen af de under litra a og b nævnte hverv

Ved kurser i henhold til litra c forstås arrangementer, hvori der som en ikke uvæsentlig del indgår egentlig undervisningsvirksomhed. Herudover antages bestemmelsen også at omfatte kursuslignende arrangementer som konferencer, årsmøder og orienteringsmøder. Der er i praksis lagt vægt på, at de arrangementer, der kan henføres under kurser m.v., er af almen karakter og uden direkte sammenhæng med konkrete sager i regionen.

Kompetencen til at afgøre, om et kursus anses for at have betydning for varetagelsen af de nævnte hverv, tilkommer regionsrådet i hvert enkelt tilfælde. Regionsrådet kan overlade kompetencen til at træffe afgørelse om kursers betydning til forretningsudvalget (eller til økonomiudvalget i regioner med udvalgsstyre, jf. regionslovens §§ 36 a og b), men ikke til andre, herunder ikke til forvaltningen. De praktiske problemer, der måtte være forbundet med dette delegationsforbud, kan eventuelt afhjælpes ved udarbejdelse af generelle regler – f.eks. i et særligt regulativ – for, hvilke kurser m.v. regionsrådet anser for at have betydning for varetagelsen af de hverv, der er nævnt i litra a og b. Det skal efter sådanne faste regler hovedsageligt bero på objektivt konstaterbare kendsgerninger, om et kursus, som et regionsrådsmedlem – eller et ikke-regionsrådsmedlem, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. lov om kommunernes styrelse § 16 a, stk. 1, – ønsker at deltage i, er omfattet. Reglerne skal således ikke overlade et skøn til de medarbejdere, der administrerer kursusdeltagelsen.

Studieture o. lign. anses som udgangspunkt ikke for omfattet af litra c. Det er dog i praksis antaget, at en studietur i særlige tilfælde kan indeholde aktiviteter, der har karakter af kursusvirksomhed eller kursuslignende virksomhed. Det betyder, at disse aktiviteter vil kunne være omfattet af litra c. Dette indebærer, at der for den tid, der medgår til disse aktiviteter, er ret til udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, hvis medlemmet generelt har valgt dette, samt udgiftsgodtgørelse, men ikke for den tid, der medgår til andre aktiviteter. Studieture, der foretages efter anmodning fra regionsrådet, forretningsudvalget eller særlige udvalg nedsat i henhold til regionslovens § 13, stk. 6, kan dog som helhed være omfattet af litra f, jf. nedenfor.

d) Deltagelse i seminarer, jf. § 9 a

Litra d omhandler seminarer for kommunalbestyrelsens medlemmer efter § 9 a i lov om kommunernes styrelse, f.eks. budgetseminarer. Bestemmelsen i § 9 a i lov om kommunernes styrelse finder tilsvarende anvendelse for seminarer for regionsrådet og dets medlemmer, jf. § 12, stk. 1, i regionsloven. Seminarer for forretningsudvalg eller særlige udvalg, jf. regionslovens § 13, stk. 6, er ikke omfattet af bestemmelsen.

e) Deltagelse i revisionens forelæggelse af beretninger, jf. § 42 c

Litra e vedrører regionsrådsmedlemmernes deltagelse i møder, hvor revisionen forelægger sin beretning mundtligt for det samlede regionsråd, jf. regionslovens § 29. Der kan ikke træffes beslutninger i forbindelse med revisionens forelæggelse for regionsrådet, og regionsrådsmedlemmernes deltagelse i mødet er således ikke omfattet af litra a. Bestemmelsen i litra e sikrer regionsrådets medlemmer, der har mødepligt til de møder, hvor revisionen forelægger sine beretninger mundtligt for regionsrådet, ret til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, når medlemmet har valgt dette, samt udgiftsgodtgørelse.

f) Varetagelse af andre nærmere angivne regionale hverv efter anmodning fra regionsrådet eller dennes udvalg

Litra f vedrører varetagelse af andre regionale hverv end møder efter anmodning fra regionsrådet eller dennes udvalg. Der er efter forarbejderne til bestemmelsen tale om hverv, hvor mødebetingelsen ikke

er opfyldt. Bestemmelsen omfatter f.eks. deltagelse i forhandlinger med andre regionale, kommunale eller statslige myndigheder, studieture, repræsentativt arbejde, besigtigelser og deltagelse i borgermøder, i det omfang udførelsen af hvervet sker efter anmodning fra regionsrådet eller dennes udvalg. Såfremt der planlægges f.eks. en studietur eller en besigtigelse for forretningsudvalget eller, hvis regionen har udvalgstyre, for økonomiudvalget eller et stående udvalg som helhed, skal deltagelse heri ske efter anmodning fra regionsrådet, for at aktiviteten kan anses for omfattet af litra f. Såfremt der planlægges f.eks. en studietur eller en besigtigelse for et særligt udvalg som helhed, skal deltagelse heri ske efter anmodning fra regionsrådet eller – såfremt det særlige udvalg er nedsat under forretningsudvalget – forretningsudvalget eller – såfremt det særlige udvalg i en region med udvalgsstyre er nedsat under økonomiudvalget eller et stående udvalg – økonomiudvalget henholdsvis det stående udvalg, for at aktiviteten kan anses for omfattet af litra f.

Ministeriet har udtalt, at kun hverv, der varetages efter anmodning fra kommunalbestyrelsen eller dennes udvalg, er omfattet af bestemmelsen. Det afgørende er, at der er truffet en reel beslutning af kommunalbestyrelsen eller udvalget om, at medlemmet skal varetage det pågældende hverv. I praksis vil beslutningens indførelse i beslutningsprotokollen være dokumentation for, at kommunalbestyrelsen eller udvalget har truffet beslutning herom. Det er ikke i sig selv tilstrækkeligt, at kommunalbestyrelsens eller udvalgets drøftelser bekræftes af en sekretær (Resumédata-basen 14.5.9.). Tilsvarende gælder i forhold til regionsrådet og dennes udvalg.

Hvis en aktivitet er omfattet af litra f, kan regionsrådet beslutte at yde erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til et regionsrådsmedlem, såfremt medlemmet har valgt dette, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse, men regionsrådet er ikke som ved de under litra a-e nævnte aktiviteter forpligtet hertil.

Selvom det alene er anført udtrykkeligt i tilknytning til litra b om deltagelse i møder, at der på andet grundlag kan ydes særskilt vederlæggelse for varetagelse af hverv efter valg af regionsrådet, antages dette at gælde tilsvarende ved varetagelse af andre aktiviteter efter anmodning fra regionsrådet eller dennes udvalg. Således har regionsrådsmedlemmer f.eks. ret til at modtage diæter, som ydes efter § 18, stk. 3, i lov om kommunale og regionale valg i forbindelse med udførelse af hverv som tilforordnede eller valgstyrere.

g) Udførelse af andre aktiviteter i forbindelse med de under litra a-f nævnte møder m.v.

Litra g omfatter alle øvrige aktiviteter, som er forbundet med varetagelsen af de hverv, der er nævnt i litra a-f. Under bestemmelsen hører således mødeforberedelse samt besigtigelser, tilsynsforretninger, studieture, venskabsbybesøg og deltagelse i repræsentativt arbejde, der ikke finder sted efter anmodning fra regionsrådet, forretningsudvalget eller særlige udvalg, jf. regionslovens § 13, stk. 6. Møder i eventuelle underudvalg, der ikke er nedsat af forretningsudvalget, men af særlige udvalg nedsat i henhold til regionslovens § 13, stk. 6, anses tillige som en aktivitet, der er omfattet af litra g.

Hvis en aktivitet er omfattet af litra g, kan der ikke ydes erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med aktiviteten, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse. Dette gælder også for rejsetid i forbindelse med studieture, hvor hovedformålet med turen og den overvejende del af turens program vedrører forhold, der er omfattet af litra g. Derimod vil regionsrådet kunne træffe beslutning om at yde godtgørelse for udgifter til befordring, fravær fra hjemstedet samt dokumenterede, nødvendige udgifter forbundet med et fysisk handicap og til pasning af syge, nære

pårørende, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 11, i lov om kommunernes styrelse. Regionsrådet er dog ikke som ved de under litra a-f nævnte aktiviteter forpligtet hertil, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 10, i lov om kommunernes styrelse.

2.1.2. Tillægsvederlag

Efter § 11, stk. 1, i regionsloven, jf. § 16, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse, modtager regionsrådsmedlemmer med hjemmeboende børn under 10 år et tillægsvederlag. Dette vederlag er i § 3, stk. 1, i bekendtgørelsen fastsat til 13.819 kr. årligt.

Tillægsvederlaget reguleres én gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det kommunale og regionale arbejdsmarked. Økonomi- og indenrigsministeren udmelder årligt reguleringsprocenten. Udmeldingen sker i et orienteringsbrev til alle regioner og ved en nyhed på ministeriets hjemmeside. Ved reguleringen anses de angivne 13.819 kr. som grundbeløb pr. 1. april 2016, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 2.

Det er som udgangspunkt en betingelse for at modtage tillægsvederlaget, at regionsrådsmedlemmet eller dennes ægtefælle eller samlever har forældremyndighed m.v. over det hjemmeboende barn, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 3. I tilfælde af fælles forældremyndighed, hvor forældrene ikke bor sammen, ydes vederlaget kun, hvis barnet er bopælsregistreret i Det Centrale Personregister (CPR) på samme adresse som regionsrådsmedlemmet, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 4. Regionsrådet kan dog uanset stk. 3 beslutte at yde vederlag, hvis barnet er bopælsregistreret i Det Centrale Personregister (CPR) på samme adresse som regionsrådsmedlemmet, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 5.

Der ydes kun ét vederlag til regionsrådsmedlemmet, uanset om der bor flere børn under 10 år i hjemmet.

To regionsrådsmedlemmer, der bor sammen og har et eller flere hjemmeboende børn under 10 år, har begge ret til vederlaget, idet de begge – hver for sig – vil opfylde betingelserne herfor.

Hvis et regionsrådsmedlem tillige er medlem af en kommunalbestyrelse, ydes tillægsvederlag for begge hverv.

Regionsrådet er forpligtet til at udbetale tillægsvederlaget, hvis betingelserne er opfyldt.

Et regionsrådsmedlem er forpligtet til at modtage tillægsvederlaget, jf. § 11, stk. 1, i regionsloven, jf. § 16, stk. 9, i lov om kommunernes styrelse.

2.1.3. Erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste

2.1.3.1. Hvornår ydes erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste?

Et medlem af regionsrådet kan vælge at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste efter reglerne i regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse. I så fald reduceres det faste vederlag med 20.741 kr., jf. § 2, stk. 3, i bekendtgørelsen. Reduktionen i det faste vederlag efter § 2, stk. 1, reguleres ligesom det faste vederlag i overensstemmelse med den reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det kommunale og regionale arbejdsmarked og årligt udmeldes af økonomi- og indenrigsministeren efter bekendtgørelsens § 2, stk. 2, 1. og 2. pkt. Udmeldingen sker i et

orienteringsbrev til alle regioner og ved en nyhed på ministeriets hjemmeside. Ved reguleringen anses de angivne 20.741 kr. som grundbeløb pr. 1. april 2016.

Valget skal foretages forud for og med virkning for ét regnskabsår ad gangen, dog skal valget for det første år i valgperioden foretages inden 1. februar, jf. § 2, stk. 3, 4. og 5. pkt., i bekendtgørelsen. Der er ikke hjemmel til at fravige dette, uanset at der i løbet af året indtræder uforudsete ændringer i regionsrådsmedlemmets indtjeningsforhold, eller vedkommende af andre årsager ønsker at ændre sit valg.

Ministeriet har udtalt, at der for hvert regnskabsår skal foreligge en udtrykkelig tilkendegivelse fra medlemmet om, at medlemmet ønsker at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste for det pågældende år. Det er således ikke tilstrækkeligt, at medlemmet blot fremlægger dokumentation for sit tab.

Også en stedfortræder i regionsrådet kan vælge at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste efter reglerne i regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse. Dette følger af bekendtgørelsens § 7, stk. 1, 1. pkt., hvorefter en stedfortræder i regionsrådet ydes vederlag, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og godtgørelse efter samme regler som et medlem. Ministeriet har udtalt, at såfremt en stedfortræder indtræder permanent i regionsrådet, skal stedfortræderen i forbindelse med eller umiddelbart efter sin indtræden tage stilling til, om vedkommende ønsker at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste. Såfremt stedfortræderen indtræder midlertidigt i regionsrådet, herunder ved deltagelse i enkelte møder, kan vedkommende ved sin indtræden vælge at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste (Resumédata-basen 14.5.6.).

Der er fastsat et maksimum for erstatningsbeløbet. Erstatningsbeløbet kan således pr. dag højst udgøre det femdobbelte af diætsatsen for møder af ikke over 4 timers varighed, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 5, 6. pkt., i lov om kommunernes styrelse. For 2018 er det maksimale erstatningsbeløb 5 x 420 kr. = 2.100 kr. pr. dag, jf. § 5, stk. 2, sammenholdt med § 4, stk. 2, i bekendtgørelsen. For 2019 er det maksimale erstatningsbeløb 5 x 425 kr. = 2.125 kr. pr. dag.

Ministeriet har udtalt, at hvervet som kommunalbestyrelsesmedlem og regionsrådsmedlem må anses som to af hinanden uafhængige hverv, og at en person, der varetager begge hverv, derfor kan modtage det maksimale erstatningsbeløb efter § 16, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse fra både kommunalbestyrelsen og regionsrådet for den samme dag.

Hvis et regionsrådsmedlem vælger erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, har vedkommende ret til erstatning i forbindelse med varetagelsen af de hverv, der er nævnt i § 16, stk. 1, litra a-e, i lov om kommunernes styrelse, jf. § 16, stk. 5, 4. pkt., i lov om kommunernes styrelse.

Regionsrådet kan endvidere beslutte at yde erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med et medlems varetagelse af de hverv, der er nævnt i § 16, stk. 1, litra f, i lov om kommunernes styrelse, jf. § 16, stk. 5, 5. pkt., i lov om kommunernes styrelse. Der er således adgang til at yde erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med udførelsen af hverv efter anmodning fra regionsrådet eller et udvalg, selv om der ikke er tale om et møde. Som eksempel kan nævnes, at et regionsrådsmedlem af regionsrådet bliver anmodet om at forelægge en sag for en minister eller et folketingsudvalg.

Regionsrådet kan træffe beslutning herom fra gang til gang. Beslutningen kan imidlertid også træffes mere generelt, forudsat at det er præcist angivet, hvilke hverv der skal kunne begrunde udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste.

Et regionsrådsmedlem, som i henhold til ovennævnte regler har valgt erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, kan dog ikke modtage en sådan erstatning i forbindelse med varetagelse af hverv, hvor der i henhold til særlovgivningen eller på andet særligt grundlag ydes særskilt vederlæggelse, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 6, i lov om kommunernes styrelse. Eksempelvis vil et regionsrådsmedlem, der fungerer som valgstyrelse ved et regionalt valg, ikke kunne modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med varetagelsen af dette hverv, hvis den pågældende modtager særskilt vederlæggelse herfor i form af diæter efter § 18, stk. 3, i lov om kommunale og regionale valg.

Et regionsrådsmedlems modtagelse af ydelser omfattet af § 16, stk. 1, 2 og 4, i lov om kommunernes styrelse – altså fast vederlag, udvalgsvederlag og tillægsvederlag – er dog ikke til hinder for, at medlemmet kan modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, hvis medlemmet har valgt at modtage dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 6, i lov om kommunernes styrelse. Der kan således ydes et medlem erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med varetagelse af f.eks. hvervet som medlem af forretningsudvalget eller et særligt udvalg, uanset at dette hverv særskilt vederlægges efter lovens § 16, stk. 2.

Særligt for regionsrådsmedlemmer gælder endvidere, at vederlag til formænd for stående udvalg og særlige udvalg ikke anses for et sådant særligt honorar eller vederlag, som afskærer medlemmet fra retten til at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste. Dette følger af bekendtgørelsens § 6.

Der er ikke adgang til at yde erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med et medlems varetagelse af de hverv, der er nævnt i § 16, stk. 1, litra g, i lov om kommunernes styrelse, jf. pkt. 2.1.1.1.

Der er heller ikke adgang til at yde erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste for et medlems deltagelse i gruppemøder og andre partiaktiviteter.

Ministeriet har udtalt, at det kræver dispensation fra ministeriet, hvis et regionsråd ønsker at afskære muligheden for at yde erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til de stedfortrædere, der ikke indtræder permanent i regionsrådet. Ministeriet har ikke praksis for at dispensere fra reglerne om erstatning for dokumenteret arbejdsfortjeneste.

2.1.3.2. Dokumentation for tabet

Erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste forudsætter, at der er lidt et tab i forbindelse med varetagelsen af et regionalt hverv.

Loven sonderer ikke mellem hovederhverv og bierhverv. Indtægtstab, der skyldes, at den pågældende ikke kan varetage bibeskæftigelse på grund af et regionalt hverv, kan således også kræves erstattet.

Erstatningsbeløbet omfatter alle mistede økonomiske ydelser i forbindelse med fraværet, herunder ferie-godtgørelse, manglende pensionsindbetalinger m.v.

Erstatningen ydes for selve mødetiden m.v. og den samlede rejsetid i forbindelse med mødet m.v. Forberedelsestid i forbindelse med møder m.v. kan ikke indgå i erstatningsberegningen.

Da det er det tab, der faktisk lides i forbindelse med deltagelse i møder m.v., der skal erstattes, kan der som udgangspunkt ikke ydes erstatning ud over den tid, der medgår til selve mødet m.v. og befordring frem og tilbage. Kun hvis indholdet eller karakteren af vedkommendes arbejde gør, at regionsrådsmedlemmet lider tab derudover, kan dette tab erstattes. Regionsrådet må i givet fald tage stilling til, hvorvidt arbejdsforholdet har en sådan karakter, at der kan dokumenteres indtægtstab for en hel arbejdsdag eller et vist antal timer, uanset at varetagelsen af det regionale hverv ikke har haft en tilsvarende tidsmæssig udtrækning.

Ministeriet har udtalt, at retten til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og det maksimale erstatningsbeløb efter § 16, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse knytter sig til mødeaktiviteten på den dag, hvor mødet afholdes. Selv om et kommunalbestyrelsesmedlem måtte kunne dokumentere, at den pågældende har haft et (større) tab baseret på flere dages fravær fra arbejdet grundet deltagelse i et erstatningsberettigende møde, kan kommunalbestyrelsen således højst udbetale det maksimale erstatningsbeløb for deltagelsen i dette møde, medmindre mødet strækker sig ud over én dag. Tilsvarende gælder for et regionsrådsmedlem.

Der er ikke efter loven eller bekendtgørelsen noget krav om, at det pågældende regionsrådsmedlem skal søge at begrænse sit tab ved så vidt muligt at få omlagt sin arbejdstid, og der består ikke nogen adgang for regionsrådet til at stille krav herom. Det vil formentlig være vanskeligt at påvise et tab, såfremt et regionsrådsmedlem vælger at bruge f.eks. opsparet flextid til at varetage det regionale hverv, eller hvis hvervet varetages uden for almindelig arbejdstid.

Det er regionsrådet, der afgør, om tabet kan anses for dokumenteret.

For lønmodtageres vedkommende vil en skriftlig erklæring fra vedkommendes arbejdsgiver normalt være tilstrækkelig dokumentation. Heri bør indgå oplysninger om fraværets omfang og den som følge deraf mistede lønindtægt. Lønmodtageren skal derudover kunne sandsynliggøre, at fraværet er knyttet op på en konkret mødeaktivitet og evt. befordring frem og tilbage.

For selvstændige erhvervsdrivende, der driver virksomhed i selskabsform, og for enkeltmandsvirksomheder vil det lidte tab ofte ikke umiddelbart give sig udtryk i reduceret indtjening, men tabet vil i stedet manifestere sig som et formuetab i selskabet eller virksomheden. Dette har principielt ingen betydning for retten til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste. Et dokumenteret formuetab i selskabet eller virksomheden, der skyldes fravær som følge af en konkret mødeaktivitet, berettiger således også regionsmedlemmet til erstatning.

Regionsrådet vil normalt kunne anse tabet for dokumenteret ved en erklæring fra den pågældende selvstændige erhvervsdrivende eller fra den pågældendes revisor, forudsat at de foreliggende omstændigheder i øvrigt sandsynliggør, at det påståede tab er lidt. Det må bero på en konkret vurdering i hver enkelt sag, hvilken dokumentation der kan kræves, før tabet kan anses for dokumenteret. Når regionsrådet skal

tage stilling til, om et tab er tilstrækkeligt dokumenteret, skal det iagttage de almindelige krav til bl.a. saglighed, lighed samt forbuddet mod skøn under regel. Der må som følge heraf udvises forsigtighed med at anvende helt faste modeller for, hvordan et tab skal beregnes eller dokumenteres.

Ministeriet har bl.a. udtalt, at der næppe kan stilles et generelt og ufravigeligt krav til kommunalbestyrelsesmedlemmer, der er selvstændige erhvervsdrivende, om at dokumentere tabt arbejdsfortjeneste ved at fremlægge en revisorerklæring. Det samme gør sig gældende for regionsrådsmedlemmer.

Ministeriet har udtalt, at kommunalbestyrelsens kompetence til at beslutte, hvorvidt dokumentationskravet i det enkelte tilfælde må anses for opfyldt, har en sådan karakter, der hører under den daglige administration af vederlagsreglerne, at kompetencen kan delegeres til forvaltningen. Det samme gælder for regionsrådets beslutningskompetence.

2.1.3.3. Udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste

Udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste sker som udgangspunkt til regionsrådsmedlemmet selv.

Ministeriet har imidlertid tidligere tilkendegivet, at ministeriet kan anerkende, at kommunalbestyrelsen vedtager en ordning, hvorefter udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste på visse betingelser sker til et kommunalbestyrelsesmedlems arbejdsgiver, hvis arbejdsgiveren undlader at reducere medlemmets løn. Dette vil også kunne anerkendes for regionsrådet.

Et regionsrådsmedlem har dog ikke krav på, at udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste sker til arbejdsgiveren, selvom denne er indforstået hermed. Det enkelte regionsråd afgør selv, om det ønsker at medvirke til en sådan ordning. Gennemførelse af ordningen forudsætter endvidere, at der indgås en aftale med den enkelte arbejdsgiver, hvorved vedkommende accepterer ordningen, herunder at udbetale den fulde løn til den ansatte uanset dennes fravær og at opfylde de øvrige krav, som stilles til arbejdsgiveren.

Det er en betingelse for, at udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste kan ske til arbejdsgiveren, at regionen forud for udbetalingen modtager en erklæring fra arbejdsgiveren om medlemmets fravær i arbejdstiden som følge af varetagelse af regionsrådsarbejde – med angivelse af dato for fraværet, antallet af mistede arbejdstimer de enkelte dage, medlemmets timesats samt størrelsen af det indtægtstab, den ansatte ville have lidt i den pågældende måned, hvis arbejdsgiveren havde trukket vedkommende i løn i fraværperioden. Denne erklæring skal sammenholdes med opgørelsen fra medlemmet over deltagelse i møder m.v., herunder med angivelse af karakteren af de enkelte aktiviteter. En generel aftale mellem regionsrådsmedlemmet og arbejdsgiveren om en fast nedsættelse af arbejdstiden uden samtidig reduktion i medlemmets løn kan ikke danne grundlag for udbetalingen af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til arbejdsgiveren.

Det er endvidere en betingelse, at der på baggrund af lønseddel eller lønspecifikation kan sondres mellem løn for de timer, hvor den pågældende faktisk har været beskæftiget for arbejdsgiveren, og det, der udbetales som følge af, at arbejdsgiveren modtager erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste fra regionen.

Regionsrådsmedlemmet har ikke krav på løn, der overstiger den maksimale erstatning. I tilfælde, hvor regionen selv er arbejdsgiver, skal der således foretages fradrag i regionsrådsmedlemmets løn for værdien af arbejdsfrihed, der overstiger det maksimale erstatningsbeløb. I tilfælde, hvor regionsrådsmedlemmet er privat ansat, vil et eventuelt fradrag i medlemmets løn bero på aftalen mellem den pågældende og dennes arbejdsgiver.

Der kan ikke i forhold til statstjenestemænd, tjenestemænd i folkekirken eller andre ansatte i staten og folkekirken samt ansatte ved tilskudsinstitutioner m.v., for hvilke en minister fastsætter eller godkender løn- og ansættelsesvilkår, ske udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til arbejdsgiveren. Det skyldes, at disse grupper af ansatte alene mod lønafkortning kan ydes tjenestefrihed til varetagelse af regionale hverv, jf. Finansministeriets bekendtgørelse om tjenestefrihed og lønafkortning for tjenestemænd, der varetager ombud o. lign. (bekendtgørelse nr. 536 af 25. november 1985 som ændret ved bekendtgørelse nr. 263 af 27. april 1987 og bekendtgørelse nr. 859 af 2. november 1993) og Finansministeriets cirkulære nr. 128 af 25. november 1985 om tjenestefrihed og lønafkortning for ansatte i staten m.v., der varetager ombud o. lign.

2.2. Vederlæggelse af stedfortrædere i regionsrådet

Reglerne om vederlag til stedfortrædere i regionsrådet findes i bekendtgørelsens § 7.

Vederlag, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og godtgørelse til stedfortrædere ydes efter de samme regler som for medlemmerne af regionsrådet og ydes forholdsmæssigt for den periode, hvor den pågældende midlertidigt er medlem af regionsrådet, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 1, 1. og 2. pkt. Dette gælder, hvor indkaldelse af stedfortræder sker efter regionslovens § 12, jf. lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, 1. pkt. Dette gælder også, hvor indkaldelse af en stedfortræder sker efter regionslovens § 12, jf. lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, 2. pkt., hvis regionsrådet i styrelsesvedtægten har truffet beslutning om, at stedfortræder indkaldes, selv om hindringen forventes at vare kortere end 1 måned.

Indkaldes stedfortræderen til deltagelse i enkelte møder på grund af medlemmets inhabilitet eller helbredstilstand m.v., jf. regionslovens § 12, jf. lov om kommunernes styrelse § 14, stk. 3, og § 15, stk. 1, ydes i medfør af regionslovens § 11, stk. 1, jf. lov om kommunernes styrelse § 16, stk. 8, og bekendtgørelsens § 7, stk. 1, 3. pkt., ud over godtgørelse diæter efter bekendtgørelsens § 4 og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste efter bekendtgørelsens § 5. Adgangen til godtgørelse af udgifter gælder tillige for stedfortrædere, der er indkaldt til deltagelse i enkelte møder.

Et regionsråd, der i styrelsesvedtægten har truffet beslutning efter regionslovens § 12, jf. lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, 2. pkt., om, at stedfortræder indkaldes, selv om hindringen forventes at vare kortere end 1 måned, kan anmode ministeriet om dispensation efter regionslovens § 36, stk. 1, til i styrelsesvedtægten at fravige regionslovens § 11, stk. 1, jf. lov om kommunernes styrelse § 16, stk. 8, og bekendtgørelsens § 7, stk. 1, 3. pkt., således at der også i disse tilfælde kan ydes diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til stedfortrædere, der indkaldes til at deltage i enkelte møder. Har regionsrådet i styrelsesvedtægten truffet beslutning om, at stedfortræder indkaldes, selv om hindringen forventes at vare kortere end 1 måned, følger det af ministeriets faste praksis, at der efter anmodning meddeles en sådan dispensation.

Indtræder en stedfortræder fast i regionsrådet i medfør af § 91 i lov om kommunale og regionale valg, ydes vederlag forholdsmæssigt fra den dag, den pågældende indtræder i regionsrådet, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 2. Når en stedfortræder indtræder permanent i regionsrådet, skal stedfortræderen i forbindelse med eller umiddelbart efter sin indtræden tage stilling til, om vedkommende ønsker at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste.

Regionsrådet er forpligtet til at udbetale vederlag og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til stedfortrædere i overensstemmelse med reglerne som anført ovenfor, og en stedfortræder er forpligtet til at modtage vederlaget.

2.3. Det konstituerende møde

For deltagelse i det konstituerende møde ydes diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse. Det gælder også den, der på mødet vælges til regionsrådsformand, samt den eventuelt deltagende regionsrådsformand for indeværende valgperiode. Erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste ydes også til medlemmer, der (endnu) ikke har valgt eller agter at vælge denne ordning – under forudsætning af, at de pågældende har lidt et tab, jf. pkt. 2.1.3.2.

Ydelsen af diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste sker ifølge § 16, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse i øvrigt efter de regler, der gælder for ydelse af diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til personer, der ikke er medlem af regionsrådet. Der henvises til pkt. 3.1.

Regionsrådet er forpligtet til at udbetale diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste for deltagelse i det konstituerende møde.

Et regionsrådsmedlem er forpligtet til at modtage diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste for deltagelse i det konstituerende møde, jf. § 11, stk. 1, i regionsloven, jf. § 16, stk. 9, i lov om kommunernes styrelse.

2.4. Vederlæggelse af udvalgsmedlemmer

Reglerne om vederlæggelse for varetagelsen af udvalgshverv er fastsat i bekendtgørelsens §§ 8-11.

For de regioner, der har valgt udvalgsstyre, jf. regionslovens §§ 36 a og 36 b, er der fastsat særlige regler i bekendtgørelsens § 14. Der henvises til pkt. 2.4.3.

I det omfang der ikke er fastsat særlige regler for regioner med udvalgsstyre, gælder de almindelige regler i bekendtgørelsen.

Et regionsrådsmedlem er forpligtet til at modtage det udvalgsvederlag, regionsrådet har besluttet, jf. § 11, stk. 1, i regionsloven, jf. § 16, stk. 9, i lov om kommunernes styrelse.

2.4.1. Vederlæggelse af medlemmer af forretningsudvalget

Reglerne om vederlæggelse af medlemmer af forretningsudvalget findes i bekendtgørelsens § 8.

Regionsrådet kan beslutte at yde udvalgsvederlag til medlemmer af forretningsudvalget, jf. regionslovens § 11, stk. 2, og bekendtgørelsens § 8, stk. 1.

Der er i bekendtgørelsens § 8, stk. 2, fastsat en pulje til medlemmer af forretningsudvalget på 100 pct. af vederlaget til regionsrådsformanden. Puljen udgør det maksimale beløb, som regionsrådet kan beslutte at anvende årligt til vederlæggelse af samtlige medlemmer af forretningsudvalget. Ekstraudgifter til vederlæggelse af stedfortrædere for forretningsudvalgsmedlemmer, jf. regionslovens § 15, stk. 4, jf. § 28, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, kan dog om fornødent afholdes uden for puljen. Puljen kan ikke benyttes til vederlæggelse for medlemskab af andre udvalg.

Regionsrådets beslutning om at yde udvalgsvederlag til medlemmer af forretningsudvalget skal efter bekendtgørelsens § 8, stk. 3, træffes forud for og med virkning for mindst ét regnskabsår ad gangen, dog således at et nyvalgt regionsråd kan træffe beslutning herom i første kvartal af funktionsperioden med virkning fra den 1. i måneden efter beslutningens vedtagelse. Beslutning kan endvidere træffes på det konstituerende møde, hvis der er enighed herom.

Et nyvalgt regionsråd vil – indtil en ny beslutning om udvalgsvederlag til medlemmer af forretningsudvalget eventuelt træffes i løbet af 1. kvartal af funktionsperioden – kunne yde udvalgsvederlag i henhold til den hidtidige regionsrådsbeslutning herom. Hvis et nyvalgt regionsråd træffer beslutning om udvalgsvederlag til medlemmer af forretningsudvalget i januar måned, vil udvalgsvederlag for januar måned således blive ydet i henhold til den tidligere regionsrådsbeslutning herom, mens det nyvalgte regionsråds beslutning får virkning fra 1. februar.

Det beløb, som regionsrådet efter de ovennævnte regler har fordelt til forretningsudvalget, fordeles efter bekendtgørelsens § 8, stk. 4, ligeligt mellem de regionsrådsmedlemmer, der er medlemmer af forretningsudvalget. Ved fordelingen ses bort fra forretningsudvalgets formand, eftersom formanden er regionsrådsformand og modtager vederlag herfor, jf. kapitel 5.

2.4.2. Vederlæggelse af medlemmer af særlige udvalg

Reglerne om vederlæggelse af medlemmer af særlige udvalg findes i bekendtgørelsens § 9.

Regionsrådet kan beslutte at yde udvalgsvederlag til medlemmer af særlige udvalg nedsat i medfør af regionslovens § 13, stk. 6, jf. § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 1.

Det er en forudsætning for regionsrådets adgang til at yde udvalgsvederlag til medlemmerne af særlige udvalg nedsat i medfør af regionslovens § 13, stk. 6, jf. § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse, at der er tale om et særligt udvalg, dvs. et udvalg til varetagelse af bestemte hverv eller til udførelse af forberedende eller rådgivende funktioner for regionsrådet eller forretningsudvalget, jf. regionslovens § 13, stk. 6, jf. § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse. Sådanne udvalg kan alene nedsættes af regionsrådet, jf. regionslovens § 13, stk. 6. Regionsrådet skal nedsætte sådanne udvalg under enten regionsrådet eller forretningsudvalget, afhængigt af om regionsrådet eller forretningsudvalget er ansvarligt for den umiddelbare forvaltning af det område, der ønskes henlagt til det særlige udvalg. Et underudvalg, der nedsættes af forretningsudvalget, er ikke et særligt udvalg omfattet af regionslovens § 13, stk. 6, og medlemmer af et sådant udvalg kan derfor ikke modtage vederlag.

Et særligt udvalg kan ikke få tillagt ansvar for den umiddelbare forvaltning af et sagsområde, idet den umiddelbare forvaltning af regionens sagsområder skal henlægges til enten regionsrådet eller forretningsudvalget, jf. regionslovens § 13. Et særligt udvalg kan som anført i bemærkningerne til regionslovens § 13, stk. 6, ikke i øvrigt få tillagt almindelige administrerende funktioner, men alene afgrænsede administrative funktioner under forudsætning af de fornødne retningslinjer og den fornødne kontrol. Der er endvidere en begrænset adgang til at tillægge et særligt udvalg myndighedsudøvelse, hvilket vil sige den del af den regionale forvaltning, der består i at regulere borgernes forhold.

Som eksempel på typer af særlige udvalg, der kan falde ind under bestemmelsen, kan nævnes et udvalg, som får til opgave at udarbejde en ny kræftbehandlingsplan for den pågældende region, eller et udvalg, som skal fremlægge et oplæg til konkret udmøntning af en national hjertebehandlingsplan. Andre eksempler kunne være et udvalg nedsat med henblik på at foretage en evaluering af eksempelvis en nyligt indført behandlingsmetode eller med henblik på at udarbejde en rapport på et givent område.

Tidligere var det en betingelse, at sådanne særlige udvalg skulle være af midlertidig karakter for, at regionsrådet kunne beslutte at yde udvalgsvederlag (de særlige udvalg skulle være nedsat for en periode på højst et år). Denne regel blev ophævet ved lov nr. 1471 af 17. december 2013 om ændring af regionsloven, hvorved regionsrådene blev tillagt en generel adgang til at bestemme, at regionens styreform er almindeligt udvalgsstyre. På denne baggrund fandtes der, uanset det enkelte regionsråds konkrete valg af styreform, ikke grundlag for at opretholde den generelle betingelse om midlertidighed.

Regionsrådet kan herefter uanset regionens valg af styreform yde udvalgsvederlag til medlemmer af eventuelle særlige udvalg, uanset om udvalgene har midlertidig karakter eller ej. Vederlæggelsen af medlemmer af særlige udvalg vil fortsat skulle ske inden for de gældende økonomiske rammer for vederlæggelse af udvalgsmedlemmer i regionen.

Regionsrådet har ikke hjemmel til at beslutte at yde udvalgsvederlag til andre særlige udvalg end de udvalg, der er defineret i bekendtgørelsens §§ 9 og 14.

Der er i bekendtgørelsens § 9, stk. 2, fastsat en pulje på 100 pct. af vederlaget til regionsrådsformanden. Puljen udgør det maksimale beløb, som regionsrådet kan beslutte at anvende årligt til vederlæggelse af samtlige medlemmer af samtlige de omfattede særlige udvalg. Puljen kan ikke benyttes til vederlæggelse for medlemskab af forretningsudvalget.

Beslutning om fordeling af udvalgsvederlag skal træffes forud for og med virkning for mindst et regnskabsår ad gangen, dog således at et nyvalgt regionsråd i første kvartal af funktionsperioden kan træffe beslutning herom med virkning fra den 1. i måneden efter beslutningens vedtagelse. Fordelingen kan i øvrigt ændres i løbet af regnskabsåret, hvis der foretages ændringer i antallet af særlige udvalg eller i udvalgenes opgavefordeling, jf. i det hele bekendtgørelsens § 9, stk. 3.

Bekendtgørelsens § 9, stk. 3, indebærer bl.a., at regionsrådets beslutning om fordeling af udvalgsvederlag som udgangspunkt skal træffes forud for den 1. januar, dog således at et nyvalgt regionsråd kan træffe beslutning herom i første kvartal af funktionsperioden, dvs. frem til den 31. marts.

Regionsrådet kan beslutte at fordele hele udvalgpuljen til ét udvalg eller at fordele beløbet til flere udvalg.

Der er ikke hjemmel til at overskride den ramme på 100 pct. af vederlaget til regionsrådsformanden, der er fastsat i § 9, stk. 2, uanset om der i løbet af året opstår uforudsete ændringer i regionsrådets behov for at nedsætte særlige udvalg eller regionsrådets ønske om at yde udvalgsvederlag til sådanne udvalg. Ekstraudgifter til vederlæggelse af stedfortrædere for udvalgsmedlemmer, jf. regionslovens § 15, stk. 4, jf. § 28, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, kan dog om fornødent afholdes uden for puljen.

Det beløb, der efter regionsrådets beslutning er fordelt til et særligt udvalg, fordeles ligeligt mellem de udvalgsmedlemmer, der er udpeget af regionsrådet blandt dets medlemmer, herunder udvalgets formand, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4, 1. pkt. Regionsrådet kan dog beslutte, at en formand for et særligt udvalg skal ydes op til det dobbelte af det vederlag, der ydes et regionsrådsmedlem, som er medlem af det samme udvalg, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4, 2. pkt. Bestemmelsen indebærer, at regionsrådet ikke kan beslutte, at det alene er formanden for et særligt udvalg, der skal modtage udvalgsvederlag, mens de øvrige regionsrådsmedlemmer i udvalget ikke skal modtage udvalgsvederlag. Der er endvidere ikke hjemmel til at beslutte at yde et særligt udvalgsformandsvederlag tilsvarende de vederlag, der kan ydes til formænd for stående udvalg.

Dobbelt vederlag til en udvalgsformand, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4, kan ikke sidestilles med et traditionelt udvalgsformandsvederlag til formænd for stående udvalg i kommunerne efter § 16, stk. 7, i lov om kommunernes styrelse. Det betyder bl.a., at en formand for et særligt udvalg, der har valgt at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i henhold til § 16, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse, kan modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste også for varetagelse af hverv, der udføres i dennes egenskab af udvalgsformand, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 5 og 6, i lov om kommunernes styrelse. Eksempelvis anses en formands deltagelse i møder i udvalget for at være forbundet med den pågældendes hverv som udvalgsformand. Der kan således ydes erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med deltagelse i sådanne møder. Formanden vil endvidere kunne modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med deltagelse i kurser, der vedrører udvalgets forretningsområde, og som af regionsrådet eller forretningsudvalget anses for at have betydning for varetagelsen af udvalgshvervet. Formanden vil derimod ikke kunne modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med mødeforberedelse, jf. i det hele pkt. 2.1.1.1.

Der er ikke efter bekendtgørelsen noget til hinder for, at det samme regionsrådsmedlem kan varetage – og blive vederlagt for – flere udvalgs- eller udvalgsformandsposter.

Om muligheden for at yde diæter m.v. til de medlemmer af særlige udvalg, der ikke er medlemmer af regionsrådet, henvises til kapitel 3.

2.4.3. Vederlæggelse af udvalgsmedlemmer i regioner med udvalgsstyre

Reglerne om vederlæggelse af udvalgsmedlemmer i regioner med udvalgsstyre findes i bekendtgørelsens § 14.

Ved lov nr. 1471 af 17. december 2013 om ændring af regionsloven, blev regionsrådene tillagt en generel adgang til at bestemme, at regionens styreform er almindeligt udvalgsstyre.

Regionsrådet i regioner med udvalgsstyre, jf. regionslovens §§ 36 a og 36 b, kan beslutte at yde udvalgsvederlag til medlemmer af regionsrådet for medlemskab af økonomiudvalget, stående udvalg og særlige

udvalg nedsat i medfør af regionslovens § 36 a, stk. 1, jf. § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse. Det følger af regionslovens § 36 c, stk. 2, og bekendtgørelsens § 14, stk. 1 og 8.

Regionsrådet kan i styrelsesvedtægten fastsætte bestemmelse om, at der ydes vederlag til formænd for stående udvalg, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2. Regionsrådet kan derudover beslutte, at der ydes vederlag til regionsrådsmedlemmer, der er formænd for særlige udvalg nedsat i medfør af regionslovens § 36 a, stk. 1, jf. § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 3.

Det følger af bekendtgørelsens § 14, stk. 4, at summen af de årlige vederlag, der kan ydes efter stk. 1-3, højst kan udgøre 200 pct. af vederlaget til formanden for regionsrådet. Puljen udgør det maksimale beløb, som regionsrådet kan beslutte at anvende årligt til vederlæggelse af samtlige medlemmer af de i bekendtgørelsens § 14, stk. 1 nævnte udvalg. Ekstraudgifter til vederlæggelse af stedfortrædere for udvalgenes medlemmer, jf. regionslovens § 15, stk. 4, jf. § 28, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, kan dog om fornødent afholdes uden for puljen. Puljen kan ikke benyttes til vederlæggelse for medlemskab af andre udvalg end de i bekendtgørelsens § 14, stk. 1, nævnte udvalg.

Vederlaget for det enkelte hverv som formand for et stående udvalg eller formand for et særligt udvalg efter bekendtgørelsen § 14, stk. 2 og 3, skal fastsættes som en procentdel af vederlaget til formanden for regionsrådet og kan udgøre indtil 40 pct. af formandens vederlag, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 5.

Regionsrådet træffer beslutning om fordeling af vederlag til de i bekendtgørelsens § 14, stk. 1 nævnte udvalg og om vederlag for de i bekendtgørelsens § 14, stk. 3, nævnte hverv. Regionsrådets beslutning om at yde udvalgsvederlag til medlemmer af økonomiudvalget, stående udvalg og særlige udvalg nedsat i medfør af regionslovens § 36 a, stk. 1, jf. § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse skal efter bekendtgørelsens § 14, stk. 6, træffes forud for og med virkning for mindst ét regnskabsår ad gangen, dog kan et nyvalgt regionsråd i første kvartal af funktionsperioden træffe beslutning herom med virkning fra den 1. i måneden efter beslutningens vedtagelse. Fordelingen kan i øvrigt ændres i løbet af regnskabsåret, hvis der foretages ændringer i udvalgsstrukturen.

Et nyvalgt regionsråd vil – indtil en ny beslutning om udvalgsvederlag til medlemmer af de i bekendtgørelsens § 14, stk. 1, nævnte udvalg eventuelt træffes i løbet af 1. kvartal af funktionsperioden – kunne yde udvalgsvederlag i henhold til den hidtidige regionsrådsbeslutning herom. Hvis et nyvalgt regionsråd træffer beslutning om udvalgsvederlag i januar måned, vil udvalgsvederlag for januar måned således blive ydet i henhold til den tidligere regionsrådsbeslutning herom, mens det nyvalgte regionsråds beslutning får virkning fra 1. februar.

Regionsrådet er berettiget til at fordele forskellige beløb til de i bekendtgørelsens § 14, stk. 1, nævnte udvalg og til at fastsætte forskellige vederlag for de i bekendtgørelsens § 14, stk. 3, nævnte hverv.

Det beløb, som regionsrådet efter de ovennævnte regler har fordelt til et udvalg, fordeles efter bekendtgørelsens § 14, stk. 7, ligeligt mellem de regionsrådsmedlemmer, der er medlemmer af udvalget. Ved fordelingen ses der bort fra udvalgets formand, hvis denne modtager vederlag for formandshvervet.

I forlængelse af lov nr. 1471 af 17. december 2013 om ændring af regionsloven blev der i bekendtgørelsens § 6 indsat en særregel, som afviger fra den kommunale ordning, hvorefter vederlag til formænd for stående udvalg og særlige udvalg ikke anses for et sådant særligt honorar eller vederlag, som afskærer

modtageren fra retten til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, hvis denne vederlagsform generelt er valgt.

Dobbelt vederlag til en formand for et særligt udvalg i en region blev dog heller ikke efter de hidtidige regler anset for et traditionelt udvalgsformandsvederlag og afskar dermed ikke modtageren fra retten til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste for varetagelse af hverv, der udførtes i dennes egenskab af udvalgsformand, jf. vejledning nr. 10 af 9. februar 2007 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv.

Særlige udvalg nedsat i medfør af regionslovens § 13, stk. 6, jf. § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse er nærmere beskrevet oven for under afsnit 2.4.2.

Der er ikke efter bekendtgørelsen noget til hinder for, at det samme regionsrådsmedlem kan varetage – og blive vederlagt for – flere udvalgs- eller udvalgsformandsposter.

2.4.4. Vederlæggelse af stedfortrædere i udvalg

Reglerne om vederlæggelse af stedfortrædere i udvalg findes i bekendtgørelsens § 10.

Til et regionsrådsmedlem, der midlertidigt indtræder i et udvalg, jf. regionslovens § 15, stk. 3, jf. § 28, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, ydes det fastsatte udvalgsvederlag forholdsmæssigt for den periode, hvor den pågældende er medlem af udvalget, jf. bekendtgørelsens § 10. Dette gælder, hvor indkaldelse af stedfortræder sker efter regionslovens § 15, stk. 3, jf. lov om kommunernes styrelse § 28, stk. 2, 1. pkt., under henvisning til, at udvalgsmedlemmet har forfald i mindst 1 måned. Dette gælder også, hvor indkaldelse af stedfortræder sker efter regionslovens § 15, stk. 3, jf. lov om kommunernes styrelse § 28, stk. 2, 2. pkt., hvis regionsrådet i styrelsesvedtægten har truffet beslutning om, at stedfortræder indkaldes, selv om det ordinære medlems forfald har en forventet varighed på mindre end 1 måned, herunder ved indkaldelse til enkelte møder.

Ministeriet har udtalt, at der ikke i § 16, stk. 8, i lov om kommunernes styrelse eller andre steder i lovgivningen er hjemmel til at yde diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste (med mindre denne vederlagsform generelt er valgt) til et kommunalbestyrelsesmedlem, der indkaldes som stedfortræder i udvalg m.v. efter § 28, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, herunder ved indkaldelse til enkelte møder. Det samme gør sig gældende for regionsrådsmedlemmer, idet § 16, stk. 8, og § 28, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse gælder tilsvarende for regioner, jf. regionslovens § 11, stk. 1, henholdsvis § 15, stk. 3.

Ministeriet har ikke fastsat regler om, hvordan et forholdsmæssigt udvalgsvederlag skal beregnes, herunder ved deltagelse i enkelte møder. Ministeriet har udtalt, at hvis stedfortræderen indkaldes til det enkelte møde nogle dage i forvejen, vil der næppe være noget til hinder for at anse stedfortræderen for at være medlem af udvalget fra dette tidspunkt, således at der ydes forholdsmæssigt vederlag for en længere periode end én dag.

Det er dog afgørende for vederlæggelsen, fra hvilket tidspunkt det egentlige medlem reelt er forhindret i at deltage, og det er først fra dette tidspunkt, at der kan ske vederlæggelse af stedfortrædere, uanset at indkaldelsen eventuelt er sket lang tid før.

Der kan ikke ydes forholdsmæssigt vederlag til en stedfortræder, der indkaldes til at deltage i et udvalgs behandling af en sag, i forhold til hvilken det ordinære medlem må forventes at blive erklæret inhabilt, jf. regionslovens § 15, stk. 3, jf. lov om kommunernes styrelse § 28, stk. 3. Stedfortræderen vil i sådanne tilfælde have ret til udgiftsgodtgørelse, jf. herom kapitel 4, samt til erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, hvis denne vederlagsform generelt er valgt, jf. herom pkt. 2.1.3.

2.4.5. Funktionsvederlag som fungerende udvalgsformand

Reglerne om funktionsvederlag til en fungerende udvalgsformand findes i bekendtgørelsens § 11.

Et udvalgsmedlem, herunder en næstformand, der på grund af formandens fravær er konstitueret som formand for et udvalg i en periode på mindst to uger, modtager i funktionsperioden vederlag svarende til formandens vederlag forholdsmæssigt for den pågældende periode, jf. § 11 i bekendtgørelsen. Funktionsvederlaget erstatter i funktionsperioden det vederlag, som udvalgsmedlemmet eller næstformanden ellers måtte være tillagt for det pågældende hverv efter bekendtgørelsens §§ 8 og 9.

Hver konstituering skal udgøre en uafbrudt periode på mindst to uger for at berettige til funktionsvederlag. Kortere perioder kan således ikke lægges sammen.

Ministeriet har udtalt, at for at beregningen af en uge (eller to uger) skal ske ensartet og administrerbart, kan der ikke konkret tages hensyn til, på hvilket tidspunkt af dagen konstitueringen af medlemmet/næstformanden har fundet sted. Der kan således ikke skelnes mellem tilfælde, hvor konstitueringen har fundet sted f.eks. kl. 8 og kl. 21. Konstitueringen må regnes som havende virkning for hele den dag, hvor konstitueringen fandt sted. I to ugers-perioden medregnes således konstitueringsdagen som den første af de i alt 14 dage, som to uger udgør. Kravet om en to ugers funktionsperiode må derfor anses for opfyldt i situationer, hvor konstitueringen har varet fra mandag i en uge til søndag i den følgende uge (Resumédatabasen 14.5.10.).

Funktionsvederlag kan maksimalt ydes i en uafbrudt periode på 9 måneder, jf. bekendtgørelsens § 11. Der er ikke hjemmel til, at regionsrådet kan fastsætte en anden, herunder kortere, periode for modtagelse af funktionsvederlaget.

2.5. Vederlæggelse af regionsrådets næstformænd

Reglerne om vederlag til regionsrådets næstformænd findes i bekendtgørelsens §§ 12 og 13.

Regionsrådet kan beslutte, at regionsrådets første næstformand skal oppebære et vederlag på indtil 10 pct. af formandens vederlag, jf. bekendtgørelsens § 12, stk. 1.

Efter bekendtgørelsens § 12, stk. 2, kan regionsrådet beslutte, at regionsrådets anden næstformand skal oppebære vederlag efter reglerne i stk. 1.

Regionsrådet kan således beslutte at yde vederlag på indtil 10 pct. af formandens vederlag til såvel første som anden næstformand for regionsrådet.

Beslutningen skal træffes forud for og med virkning for mindst ét regnskabsår ad gangen, dog således at et nyvalgt regionsråd kan træffe beslutning herom i første kvartal af funktionsperioden med virkning fra den 1. i måneden efter beslutningens vedtagelse. Beslutning om vederlæggelse af regionsrådets næstformænd kan endvidere træffes på det konstituerende møde.

Om vederlæggelse i de tilfælde, hvor en næstformand fungerer som regionsrådsformand, se pkt. 5.2.

Der er ikke hjemmel til særskilt vederlæggelse af næstformænd for forretningsudvalget eller særlige udvalg. Tilsvarende gælder i forhold til næstformænd for økonomiudvalget, stående udvalg og særlige udvalg i regioner med udvalgsstyre, jf. bekendtgørelsens § 14.

Udpeges et regionsrådsmedlem efter regionslovens § 12, stk. 1, jf. lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 5, til at fungere for en næstformand for regionsrådet, har vedkommende ret til i funktionsperioden at modtage vederlag svarende til næstformandens. Det er en betingelse, at næstformanden for regionsrådet oppebærer vederlag efter bekendtgørelsens § 12.

Regionsrådets næstformand og fungerende næstformand er forpligtet til at modtage det vederlag, som regionsrådet har besluttet at yde, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. lov om kommunernes styrelse § 16, stk. 9.

Kapitel 3. Vederlæggelse af ikke-regionsrådsmedlemmer

3.1. Diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste

Efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse kan regionsrådet beslutte at yde ikke-regionsrådsmedlemmer diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste for deltagelse i den type regionale hverv, der er nævnt i § 16, stk. 1, litra a-f, i lov om kommunernes styrelse. Regionsrådet kan vælge at udbetale begge ydelser, kun den ene af ydelserne eller ingen af disse.

Regionsrådet har f.eks. mulighed for at beslutte, at der til et ikke-regionsrådsmedlem, der er medlem af et særligt udvalg nedsat i henhold til regionslovens § 13, stk. 6, jf. § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse eller til et ikke-regionsrådsmedlem, der varetager et regionalt hverv efter valg af regionsrådet, alene skal ydes diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med møder omfattet af § 16, stk. 1, litra a og b, i lov om kommunernes styrelse. Der vil herefter ikke være adgang til at yde diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, hvis et udvalg anmoder et medlem om at udføre et hverv omfattet af § 16, stk. 1, litra f, i lov om kommunernes styrelse.

Det er forudsat, at offentligt ansatte ikke kan modtage diæter eller erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste for varetagelse af hverv, der er et led i de pågældendes embedsgerning.

Regionsrådets kompetence til at træffe beslutninger om ydelse af diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste efter § 16 a, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse kan ikke delegeres til forretningsudvalget eller et af regionsrådet nedsat særligt udvalg eller til forvaltningen.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen i § 16 a, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse kan regionsrådet træffe beslutninger om at yde diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse

med varetagelsen af de enkelte hverv eller generelt, f.eks. i form af et diætregulativ. Det er i den forbindelse i praksis antaget, at regionsrådet kan beslutte, at der kun ydes diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste inden for en nærmere angivet grænse, f.eks. et bestemt antal møder eller en beløbsgrænse.

Regionsrådet har dog ikke i medfør af § 16 a, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse mulighed for at træffe beslutning om forskellig vederlæggelse af ikke-regionrådsmedlemmer, der varetager det samme regionale hverv. Der kan således alene differentieres i forhold til varetagelsen af forskellige regionale hverv.

Der kan ikke ydes et ikke-regionrådsmedlem diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i henhold til lov om kommunernes styrelse i forbindelse med varetagelsen af regionale hverv, hvis der er tillagt den pågældende særligt honorar eller vederlag for varetagelsen af dette hverv, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse.

Hvis regionsrådets hjemmel til at yde diæter m.v. findes i særlovgivningen, må adgangen til at fastsætte en grænse for udbetalingerne således afhænge af en fortolkning af den pågældende hjemmelsbestemmelse.

Diætsatsen for hverv, der beslaglægger højst 4 timer, udgør i 2018 420 kr. pr. dag. Dette beløb forhøjes hvert år den 1. januar, med 5 kr. I 2019 vil diætbløbet således udgøre 425 kr. pr. dag. Hvis hvervet beslaglægger mere end 4 timer, ydes der dog det dobbelte af det for det pågældende år gældende diætbløb. Der henvises i det hele til § 4, stk. 2, i bekendtgørelsen.

Ved beregningen af den tid, varetagelsen af hvervet beslaglægger, medtages også den tid, der er fornøden til at rejse til og fra det sted, hvor hvervet udføres, medmindre hele rejsen foregår inden for samme kommunes grænser, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse.

Ministeriet har udtalt, at en kommunalbestyrelse er overladt et vidt skøn i sin vurdering af, hvilken rejsetid der må anses for fornøden og således skal medregnes i den tid, som hvervet beslaglægger. Dog skal kommunalbestyrelsen ved skønsudøvelsen iagttage de almindelige krav til bl.a. saglighed og lighed (Resumédatabasen 13.5.1.). Det samme gælder for et regionsråd.

I tilfælde, hvor der varetages flere diætberettigende hverv samme dag, skal mødetiderne sammenlægges ved beregningen af diætbløbet. Der kan således ikke foretages selvstændig beregning af diæter for de enkelte regionale hverv for sig. Et møde, der har strakt sig ud over kl. 24.00, betragtes også diætmæssigt som ét møde.

Erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste kan pr. dag højst udgøre det femdobbelte af diætsatsen for møder af ikke over 4 timers varighed, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse. For 2018 er det maksimale erstatningsbeløb $5 \times 420 \text{ kr.} = 2.100 \text{ kr.}$ pr. dag, jf. § 5, stk. 2, sammenholdt med § 4, stk. 2, i bekendtgørelsen. For 2019 er det maksimale erstatningsbeløb $5 \times 425 \text{ kr.} = 2.125 \text{ kr.}$ pr. dag. Ydelse af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste forudsætter, at der er lidt et tab. Det er regionsrådet, der afgør, om erstatningskravet kan anses for dokumenteret. Der henvises til pkt. 2.1.3.2.

For så vidt angår godtgørelse af udgifter til ikke-regionsrådsmedlemmer henvises til pkt. 4.3.

Kapitel 4. Godtgørelse af udgifter

4.1. Godtgørelse til regionsrådsmedlemmer

4.1.1. Obligatorisk godtgørelse

I henhold til regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 10, litra a-c, i lov om kommunernes styrelse er tre godtgørelsestyper obligatoriske i forbindelse med et regionsrådsmedlems deltagelse i de møder m.v., der er nævnt i § 16, stk. 1, litra a-f, i lov om kommunernes styrelse. Det gælder også, selv om der er tale om møder m.v. inden for regionsgrænsen.

Et regionsrådsmedlem har ikke efter regionsloven pligt til at modtage de godtgørelser, der er nævnt i § 16, stk. 10, i lov om kommunernes styrelse, som efter regionslovens § 11, stk. 1, også gælder for regioner. Et regionsrådsmedlem har imidlertid krav på at modtage de nævnte godtgørelser, og regionsrådet kan derfor ikke – heller ikke i enighed – træffe beslutning om en begrænsning af medlemmernes krav på godtgørelse.

a) Befordringsgodtgørelse og godtgørelse for fravær fra hjemstedet

Befordringsgodtgørelse

Bestemmelsen i § 16, stk. 10, litra a, i lov om kommunernes styrelse, som efter regionslovens § 11, stk. 1, også gælder for regioner, giver kun adgang til dækning af positive udgifter til befordring.

Det forhold, at der skal være tale om positive udgifter, dvs. omkostningsdækning, er efter forarbejderne til bestemmelsen imidlertid ikke til hinder for, at der fastsættes generelle godtgørelsessatser, når blot dette sker under hensyn til de faktiske omkostninger. Adgangen til at fastsætte generelle godtgørelsessatser indebærer ikke, at sådanne satser kan anvendes som grundlag for udbetaling af godtgørelse til et medlem, der rent faktisk ikke har afholdt udgifter. Eksempelvis kan der anvendes generelle satser for befordring i bil, uanset at udgiften pr. kilometer vil variere afhængig af, hvilken bil der er tale om. Dette er dog ikke ensbetydende med, at den generelle kilometersats kan udbetales til en person, som rent faktisk ikke har haft udgifter til befordringen. Et regionsrådsmedlem, som får stillet en bil til rådighed, hvor alle udgifter er afholdt af en anden end regionsrådsmedlemmet, er således ikke berettiget til at få godtgjort udgifter, idet vedkommende ingen udgifter har haft. Dette gælder, uanset hvem der stiller bilen til rådighed.

Ministeriet har udtalt, at der ikke kan udbetales befordringsgodtgørelse efter litra a, når et kommunalbestyrelsesmedlem benytter sit firmas bil til befordring, forudsat at vedkommende ikke selv kan anses at have haft udgifter til befordringen. Det forhold, at medlemmet bliver beskattet af ”fri firmabil”, har ikke betydning for retten til at få udbetalt befordringsgodtgørelse. Betaling af skat kan ikke anses som en positiv udgift. Det samme gælder i forhold til et regionsrådsmedlem.

Ministeriet har videre udtalt, at det er det pågældende regionsrådsmedlem, som skal have afholdt udgiften, såfremt der skal kunne udbetales godtgørelse. Godtgørelse kan således ikke udbetales til det pågældende regionsrådsmedlems firma (Resumédatabasen 14.5.6.).

Reglerne om *skattefri befordringsgodtgørelse* er fastsat i ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016 med senere ændringer. Satserne fastsættes af Skatterådet i en bekendtgørelse, der udstedes for hvert kalenderår. De med virkning fra 1. januar 2018 gældende satser for skattefri befordringsgodtgørelse er således fastsat i bekendtgørelse nr. 1307 af 28. november 2017 om Skatterådets satser for 2018 vedrørende fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads og udbetaling af skattefri godtgørelse for erhvervsmæssig befordring. Bekendtgørelsen bestemmer bl.a., at der skattefrit kan udbetales indtil 3,54 kr. pr. km ved kørsel til og med 20.000 km årligt. For kørsel udover 20.000 km årligt er satsen 1,94 kr. pr. km. Bekendtgørelsen fastsætter således et maksimum for, hvor stort et beløb der kan udbetales skattefrit. Udbetales befordringsgodtgørelse med et højere beløb end Skatterådets satser, anses hele beløbet for personlig indkomst. Det gælder dog ikke, såfremt arbejdsgiveren/hvervgiveren ved den endelige opgørelse anser det beløb, der overstiger satsen, for løn i relation til A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Den skattemæssige behandling af befordringsgodtgørelsen er ikke i sig selv afgørende for, om godtgørelsen er i overensstemmelse med reglerne i lov om kommunernes styrelse, som der henvises til i regionsloven. Efter litra a har regionsrådet således adgang til – under hensyn til de faktiske udgifter – at fastsætte egne generelle satser for befordringsgodtgørelse, der afviger fra satserne for skattefri befordringsgodtgørelse. Fastsættes en generel sats, der overstiger satserne for skattefri befordringsgodtgørelse, skal der ske beskatning, jf. ovenfor.

Ministeriet har udtalt, at det ikke vil være i overensstemmelse med litra a, at en kommunalbestyrelse beslutter alene at yde befordringsgodtgørelse efter den af Skatterådet fastsatte lave sats for kørsel ud over 20.000 km. årligt, hvis beløbet ikke svarer til de reelle udgifter. Det samme gælder for et regionsråd.

Bestemmelsen er endvidere ikke til hinder for, at et regionsråd kan træffe en generel beslutning om at yde regionsrådsmedlemmer befordringsgodtgørelse gennem fast ydelse af et på forhånd fastsat antal færgebilletter årligt, forudsat at dette er udtryk for de faktiske omkostninger ved rejser med henblik på varetagelse af de i § 16, stk. 10, litra a-f, nævnte hverv. Regionsrådsmedlemmer, der dokumenterer større udgifter til færgebilletter ved varetagelse af de i § 16, stk. 1, litra a-f, nævnte hverv, har imidlertid uanset regionsrådets beslutning krav på godtgørelse af disse yderligere udgifter, da godtgørelsen efter bestemmelsen er obligatorisk.

Særlige befordringsudgifter, der er begrundet i handicap, er ligesom udgifter til befordring i øvrigt omfattet af reglen i litra a. Dette gælder uanset den særlige regel i § 16, stk. 10, litra b, der giver adgang til godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter i forbindelse med et fysisk handicap. Det vil således ikke være i overensstemmelse med litra a, på forhånd at udelukke bestemte arter af befordringsudgifter, f.eks. særlige udgifter til handicappede, fra godtgørelse efter bestemmelsen. Regionsrådet kan dog som anført generelt beslutte som udgangspunkt at godtgøre udgiften til en bestemt type befordring – f.eks. bus eller tog. Dette betyder, at en fysisk handicappet person ikke har krav på godtgørelse af ekstraudgifter til f.eks. transport med taxa, såfremt vedkommende faktisk er i stand til uden særlige gener at benytte bus eller tog.

Uanset, at der ikke efter litra a er begrænsninger i regionernes pligt til at yde befordringsgodtgørelse, antages det, at bestemmelsen først og fremmest tager sigte på transport fra bopælen til det sted, hvor det regionale hverv udøves.

Der vil dog efter bestemmelsen tillige være krav på godtgørelse af transportomkostninger fra et arbejdssted, uddannelsessted eller et andet opholdssted til mødestedet. Dette gælder også, selvom arbejdsstedet, uddannelsesstedet eller opholdsstedet ligger uden for regionsgrænsen, hvis det under hensyn til transporttiden og de dermed forbundne udgifter må anses for naturligt, at den pågældende deltager i mødet m.v.

Det antages imidlertid, at kravet på befordringsgodtgørelse har sammenhæng med den mødepligt, der i praksis følger forudsætningsvist af § 92, stk. 1, og § 103, stk. 1, i lov om kommunale og regionale valg, jf. også afsnit 6.2.1. Har regionsrådsmedlemmet ikke mødepligt, og er medlemmet dermed ikke forpligtet til at varetage hvervet, har regionsrådsmedlemmet ikke krav på befordringsgodtgørelse. Det gælder bl.a., hvis medlemmet har lovligt forfald, f.eks. på grund af bortrejse i forbindelse med arbejde eller ferie. Det bemærkes i den forbindelse, at det er antaget, at sommerhusophold o. lign. ikke kan anses som lovligt forfald, medmindre opholdet skyldes forhold, der udgør lovligt forfald og kan begrunde fritagelse for den mødepligt, der i praksis følger forudsætningsvist af § 92, stk. 1, og § 103, stk. 1, i lov om kommunale og regionale valg, f.eks. forretninger, ferie og sygdom, herunder hos nære pårørende. Der kan endvidere være situationer, hvor medlemmet henset til afstanden mellem arbejdsstedet, uddannelsesstedet eller opholdsstedet uden for regionsgrænsen og mødestedet og de dermed forbundne meget omfattende rejseudgifter ikke har mødepligt. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis medlemmet arbejder eller opholder sig i en meget betydelig afstand fra mødestedet, f.eks. i Bruxelles. I disse situationer har medlemmet ikke mødepligt og dermed ikke krav på befordringsgodtgørelse.

Ministeriet har i en konkret sag udtalt, at en afstand på 45 km fra arbejdssted til mødested ikke i sig selv medfører, at der ikke er mødepligt ved kommunalbestyrelsesmøder m.v., og der vil derfor i en sådan situation være pligt til at yde befordringsgodtgørelse til det pågældende kommunalbestyrelsesmedlem, der kører fra arbejdsstedet for at deltage i et møde og returnerer til arbejdsstedet. Ministeriet har i en anden sag udtalt, at en afstand på ca. 70 km fra et uddannelsessted til mødestedet ikke i sig selv medfører, at der ikke er mødepligt ved kommunalbestyrelsesmøder. Ministeriet udtalte i den forbindelse, at kommunalbestyrelsen må foretage en konkret vurdering af, om det pågældende medlems befordring, som der ønskes udgiftsgodtgørelse for, har været begrundet i varetagelsen af det kommunale hverv, herunder om medlemmet ville have afholdt i det væsentlige tilsvarende udgifter i forbindelse med transport fra uddannelsesstedet til hjemmet, hvis medlemmet ikke skulle have deltaget i mødet. Det samme gælder for et regionsrådsmedlem.

Der kan endvidere være særlige situationer, hvor medlemmet henset til afstanden mellem arbejdsstedet, uddannelsesstedet eller opholdsstedet uden for regionsgrænsen og mødestedet og de dermed forbundne omfattende rejseudgifter har mødepligt uden at have krav på befordringsgodtgørelse. Dette kan være tilfældet, hvis medlemmet uden at have lovligt forfald opholder sig i betydelig afstand fra mødestedet.

Ministeriet har i en konkret sag fundet, at en afstand på 200 km fra et sommerhus til mødestedet ikke fritog et medlem, der var pensioneret, fra mødepligt, når vedkommende uden at holde ferie m.v. opholdt sig i sommerhuset. Ministeriet fandt videre, at der var tale om en så betydelig afstand, at kommunen ikke var forpligtet eller berettiget til at godtgøre de hermed forbundne befordringsudgifter. Det samme gælder for en region.

Regionsrådet kan – ud over de tilfælde, hvor regionen har pligt til at yde befordringsgodtgørelse – vælge at udbetale befordringsgodtgørelse i helt særlige tilfælde, hvis regionen har en saglig interesse i, at en bestemt person varetager et regionalt hverv uanset afstanden mellem mødestedet og vedkommendes opholdssted eller arbejdssted.

Ministeriet har i en konkret sag udtalt, at det efter ministeriets opfattelse ikke på forhånd kan udelukkes, at udgifter til befordring fra mødestedet til et andet sted end medlemmets bopæl, arbejdssted eller andet opholdssted, efter omstændighederne kan være omfattet af retten til befordringsgodtgørelse efter § 16, stk. 10, litra a i lov om kommunernes styrelse. Hvorvidt udgifterne til befordring i en sådan situation er omfattet af bestemmelsen, må bero på regionens samlede vurdering af, om befordringen er naturligt begrundet i varetagelsen af det regionale hverv, transporttiden, afstanden fra mødestedet samt det private formåls karakter (Resumédatabasen 16.5.1.).

Det forhold, at et regionsrådsmedlem ikke har brug for en betalt hjemrejse, berettiger ikke i sig selv til alternativt at få en anden ydelse, f.eks. overnatning. Kun nødvendige udgifter kan dækkes i medfør af litra a. Hvorvidt f.eks. en overnatning er nødvendig af hensyn til en fornuftig varetagelse af det regionale hverv, skal vurderes af regionsrådet.

Godtgørelse for fravær fra hjemstedet – fraværsgodtgørelse

Bestemmelsen i litra a giver endvidere adgang til dækning af positive udgifter i forbindelse med fravær fra hjemstedet. Der vil typisk være tale om merudgifter til forplejning og logi. Hvis regionsrådet afholder udgifterne direkte, eller hvis udgifterne afholdes som udlæg efter regning, skal det pågældende regionsrådsmedlem ikke betale skat af beløbet.

Det forhold, at der skal være tale om positive udgifter, dvs. omkostningsdækning, er efter forarbejderne til bestemmelsen imidlertid ikke til hinder for, at der fastsættes generelle godtgørelsessatser, når blot dette sker under hensyn til de faktiske omkostninger. Regionsrådet kan herunder generelt beslutte, at der som udgangspunkt maksimalt kan godtgøres udgifter af en bestemt størrelse til forplejning og logi, f.eks. maksimumtakster for morgenmad, frokost og aftensmad og en maksimumtakst pr. overnatning. Adgangen til at fastsætte generelle godtgørelsessatser indebærer ikke, at sådanne satser kan anvendes som grundlag for udbetaling af godtgørelse til et medlem, der rent faktisk ikke har afholdt udgifter. Regionsrådet har således en forpligtelse til at tilrettelægge administrationen af udbetaling af fraværsgodtgørelser således, at det sikres, at der ikke udbetales godtgørelser til medlemmer, der ikke har haft positive udgifter. Det kan f.eks. ske i form af en erklæring om, at medlemmet har haft positive udgifter i forbindelse med fraværet.

De fraværsgodtgørelser, regionerne kan udbetale efter de ovennævnte regler, kan kun udbetales som skattefri fraværsgodtgørelse i henhold til de regler, der fastsættes af Skatterådet for skattefri rejsegodtgørelse. De med virkning fra 1. januar 2018 gældende satser for skattefri rejsegodtgørelse er fastsat i SKAT-meddelelse (SKM 2017.737. SKAT) om skattefri godtgørelse til dækning af rejseudgifter. Meddelelsen bestemmer, at der bl.a. ikke kan udbetales skattefri godtgørelse for rejser under 24 timer eller for rejser uden overnatning. Meddelelsen fastsætter endvidere et maksimum for, hvor stort et beløb der kan udbetales skattefrit. Udbetales godtgørelse med et højere beløb end Skatterådets satser, anses hele beløbet for personlig indkomst. Det gælder dog ikke, såfremt arbejdsgiveren/hvervgiveren ved den endelige opgørelse anser det beløb, der overstiger satsen, for løn i relation til A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Den skattemæssige behandling af fraværsgodtgørelsen er ikke i sig selv afgørende for, om godtgørelsen er i overensstemmelse med reglerne i lov om kommunernes styrelse, som der henvises til i regionsloven. Efter litra a har regionsrådet således adgang til – under hensyn til de faktiske udgifter til forplejning – at yde godtgørelse for fravær fra bopælen uden overnatning eller for fravær ved rejser under 24 timer. Bestemmelsen er heller ikke til hinder for, at regionsrådet – under hensyn til de faktiske udgifter

til forplejning – fastsætter egne generelle satser for fraværsgodtgørelse, der kan være højere end satserne for skattefri rejsegodtgørelse. Opmærksomheden henledes på, at sådanne fraværsgodtgørelser uden for rammerne af Skatterådets satser er skattepligtige, jf. ovenfor.

Det antages, at kravet på fraværsgodtgørelse ligesom kravet på befordringsgodtgørelse, jf. ovenfor, har sammenhæng med den mødepligt, der i praksis følger forudsætningsvist af § 92, stk. 1, og § 103, stk. 1, i lov om kommunale og regionale valg, jf. også afsnit 6.2.1.

b) Godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter forbundet med et fysisk handicap

Ifølge bemærkningerne til lov om kommunernes styrelse har bestemmelsen i § 16, stk. 10, litra b, i lov om kommunernes styrelse, som efter regionslovens § 11, stk. 1, også gælder for regioner, til formål at sikre, at regionsrådsmedlemmer, der har et fysisk handicap, i videst muligt omfang kan deltage på samme vilkår som andre regionsrådsmedlemmer. Som eksempler på udgifter, der skal godtgøres efter bestemmelsen, kan nævnes udgifter til hjælpemidler, særlig sekretærbistand m.v. F.eks. skal blinde og andre personer, der ikke kan læse almindelig skrift, sikres en anden og lige så tilfredsstillende adgang til information ved godtgørelse af udgifter til lydbånd, punktskrift eller bistand til oplæsning. For personer med hørehandicap kan der være tale om godtgørelse af udgifter til tolkebistand.

I visse tilfælde vil det kunne give anledning til tvivl, om en udgift er nødvendig for den fysisk handicappedes muligheder for at deltage på rimelige vilkår i de nævnte møder m.v. I overensstemmelse med bemærkningerne til bestemmelsen må regionsrådet derfor indrømmes et vist skøn, navnlig med hensyn til arten og omfanget af ydelserne.

Godtgørelse af udgifter til hjælpemidler m.v. forudsætter, at de almindelige muligheder for at få hjælpemidler m.v. efter den sociale lovgivning er udtømt.

Det antages, at kravet på denne type godtgørelse har sammenhæng med den mødepligt, der i praksis følger forudsætningsvist af § 92, stk. 1, og § 103, stk. 1, i lov om kommunale og regionale valg, jf. ovenfor under pkt. a.

c) Godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter til pasning af syge nære pårørende

Efter bemærkningerne til bestemmelsen i § 16, stk. 10, litra c, i lov om kommunernes styrelse, som efter regionslovens § 11, stk. 1, også gælder for regioner, er det en forudsætning, at vedkommende normalt passer den syge, men på grund af deltagelse i møder m.v. er nødsaget til at afholde specielle udgifter til anden pasning. Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at der ved nære pårørende forstås forældre, børn, søskende, ægtefælle eller en person, med hvem medlemmet i øvrigt lever i fast parforhold.

Det antages, at kravet på denne type godtgørelse har sammenhæng med den mødepligt, der i praksis følger forudsætningsvist af § 92, stk. 1, og § 103, stk. 1, i lov om kommunale og regionale valg, jf. ovenfor under pkt. a.

Ministeriet har udtalt, at bestemmelsen finder anvendelse, hvor pasningsbehovet skyldes den nære pårørendes sygdom. Bestemmelsen giver derimod ikke efter sin ordlyd mulighed for at få dækket udgifter til pasning, når det er nødvendigt på grund af den nære pårørendes handicap.

Det er ministeriets opfattelse, at nære pårørende med et handicap kan være omfattet af bestemmelsen, men at dette kræver, at det pågældende handicap er udtryk for en sygdom. Hvorvidt dette er tilfældet, beror på en konkret vurdering, der om nødvendigt må foretages gennem indhentelse af en speciallægeerklæring.

Det er regionsrådet, der afgør, om betingelserne for udgiftsgodtgørelse er opfyldt, og om der foreligger den fornødne dokumentation herfor.

Regionsrådet kan uden for anvendelsesområdet af § 16, stk. 10, litra c, beslutte at yde godtgørelse af udgifter eller yde støtte til varetagelsen af hvervet som regionsrådsmedlem i medfør af § 16, stk. 11, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse. I modsætning til udgiftsgodtgørelse efter § 16, stk. 10, litra c, beslutter regionsrådet selv, under hvilke omstændigheder der ydes udgiftsgodtgørelse eller støtte efter § 16, stk. 11, 2. pkt. Det er dog en betingelse, at støtten har en nær sammenhæng med udførelsen af de aktiviteter, der er nævnt i § 16, stk. 1, litra a-f, og som den pågældende derfor varetager i sin egenskab af regionsrådsmedlem. Se herom i næste afsnit.

4.1.2. Anden godtgørelse

Efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 11, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse kan regionsrådet beslutte, at der til et medlem, der udfører de i § 16, stk. 1, litra g, nævnte aktiviteter, skal ydes de godtgørelsestyper, der er nævnt i § 16, stk. 10, litra a-c, dvs. befordringsgodtgørelse, godtgørelse for fravær fra hjemstedet, godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter forbundet med et fysisk handicap og godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter til pasning af syge nære pårørende. Beslutningen om at yde de nævnte godtgørelser kan træffes fra gang til gang. Såfremt beslutningen træffes generelt, må det være en forudsætning, at det er præcist angivet, hvilke aktiviteter der skal begrunde udbetaling af godtgørelser. Det er således ikke tilstrækkeligt at henvise til, at alle aktiviteter, der er omfattet af § 16, stk. 1, litra g, kan begrunde udbetaling af godtgørelse.

Regionsrådet kan endvidere efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 11, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse beslutte at godtgøre andre udgifter, som afholdes i forbindelse med et medlems varetagelse af regionale hverv, jf. § 16, stk. 1 i lov om kommunernes styrelse, eller beslutte at yde anden støtte i den forbindelse. Regionsrådet kan f.eks. beslutte at godtgøre udgifter til telefon, internetadgang, avishold m.v. eller beslutte at stille lokaler eller pc til rådighed.

Ministeriet har udtalt, at der ikke er noget til hinder for, at en kommune stiller en telefon til rådighed for et kommunalbestyrelsesmedlem, så længe brugen af telefonen står i direkte forbindelse med varetagelsen af hvervet som kommunalbestyrelsesmedlem. Telefonen må derfor som udgangspunkt ikke benyttes til privat brug. Dette udgangspunkt kan dog fraviges, hvis medlemmets private brug af telefonen ikke påfører kommunen merudgifter, og hvis telefonabonnementet ikke er valgt med henblik på tillige at skulle anvendes til privat brug (Resumédatabasen 14.5.5.). Det samme gælder i forhold til et regionsrådsmedlem.

Et regionsråd kan endvidere beslutte at godtgøre udgifter til parkering i forbindelse med deltagelse i møder m.v. omfattet af § 16, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse.

Ministeriet har i en konkret sag udtalt, at betaling for et kommunalbestyrelsesmedlems behandling for alkoholmisbrug ikke er omfattet af § 16, stk. 11, da støtten ikke findes at have en sådan nær sammenhæng

med udførelsen af de aktiviteter, som den pågældende varetager i sin egenskab af kommunalbestyrelsesmedlem, som må kræves for at yde støtte i medfør af bestemmelsen. Tilsvarende har ministeriet udtalt, at bestemmelsen ikke giver hjemmel til, at en kommune afholder udgifter til betaling af forsikringspræmien for en sundhedsforsikring for kommunalbestyrelsesmedlemmerne, der dækker udgifter til operationer. Ministeriet har i en anden konkret sag udtalt, at bestemmelsen ikke giver en kommune hjemmel til at afholde udgifter til betaling af forsikringspræmien for en forsikring for kommunalbestyrelsesmedlemmer eller kommunalbestyrelsens formand, som dækker et eventuelt tab i forbindelse med en ulykke, som sker i fritiden. Tilsvarende gælder for en region.

Endvidere har ministeriet udtalt, at der ikke kan ydes godtgørelse for udgifter til medielicens i medfør af § 16, stk. 11.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at der fastsættes et maksimumbeløb, inden for hvilket støtte kan ydes – f.eks. abonnement til én avis.

4.1.3. Godtgørelse af udgifter til elektronisk udstyr efter § 8 a i lov om kommunernes styrelse

I henhold til regionslovens § 10, stk. 2, jf. § 8 a, 1, pkt., i lov om kommunernes styrelse kan regionsrådet beslutte, at materiale, som skal være tilgængeligt for eller sendes til et eller flere medlemmer af regionsrådet, kun formidles elektronisk.

Hvis regionsrådet træffer en sådan beslutning, skal regionsrådet enten godtgøre medlemmernes udgifter til det fornødne elektroniske udstyr m.v. eller stille dette udstyr m.v. til rådighed for medlemmerne, jf. regionslovens § 10, stk. 2, jf. § 8 a, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse. Regionsrådet beslutter selv, om det vil dække medlemmernes udgifter til elektronisk udstyr, eller om det vil stille dette til rådighed for medlemmerne. Beslutningen træffes ved almindeligt flertal, og det enkelte medlem har ikke valgfrihed.

Bestemmelsen indeholder ikke nogen fast definition af, hvilket udstyr der er tale om, bl.a. fordi dette ændres som følge af den teknologiske udvikling. Det er op til regionsrådet at afgøre, hvilket udstyr der er nødvendigt. Udstyret vil dog i dag normalt omfatte pc med det software, der gør det muligt for medlemmerne at få adgang til og læse dokumenterne, en internetforbindelse samt en printer og papir m.v. bl.a. med henblik på, at materialet kan medbringes til møder. Det fornødne udstyr omfatter også, at regionen enten godtgør medlemmernes udgifter til service på udstyr eller stiller sådan service til rådighed for medlemmerne. Endvidere kan der være tale om, at medlemmer, som ikke umiddelbart er i stand til at anvende it, i et omfang, som må anses for nødvendigt i forhold til formålet, skal modtage vejledning og oplæring.

Regionsrådet kan vælge at fastsætte standardsatser for godtgørelse af elektronisk udstyr m.v., når blot dette sker under hensyn til de faktiske omkostninger. Sådanne satser kan kun anvendes som grundlag for udbetaling af godtgørelse til medlemmer, der rent faktisk har afholdt udgifter.

En beslutning om at ophæve en ordning med elektronisk formidling af materiale skal ikke nødvendigvis ledsages af en ophævelse af regionsrådets beslutning efter § 8 a, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse. Det skyldes, at regionsrådet, uanset om det har truffet beslutning om elektronisk formidling efter bestemmelsens 1. pkt., har mulighed for efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 11, i lov om kommunernes styrelse at godtgøre regionsrådsmedlemmernes udgifter til det omhandlede udstyr, eller at stille dette udstyr til rådighed for dem.

4.2. Godtgørelse til regionsrådsformænd m.fl.

Regionsrådsformænd har som udgangspunkt tilsvarende krav på og adgang til udgiftsgodtgørelse som andre regionsrådsmedlemmer. Efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 12, i lov om kommunernes styrelse, kan de pågældende dog ikke modtage den i § 16, stk. 10, litra c, nævnte godtgørelse af udgifter til pasning af syge nære pårørende. De pågældende har således som anført i bekendtgørelsens § 15, stk. 5, alene krav på at modtage de godtgørelsestyper, der er nævnt i § 16, stk. 10, litra a og b, i lov om kommunernes styrelse, dvs. befordringsgodtgørelse, godtgørelse for fravær fra hjemstedet og godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter forbundet med et fysisk handicap, ligesom de pågældende har adgang til efter regionsrådets beslutning at modtage anden godtgørelse som nævnt i § 16, stk. 11, i lov om kommunernes styrelse. De pågældende har endvidere krav på godtgørelse efter regionslovens § 10, stk. 2, jf. § 8 a, 2. pkt. i lov om kommunernes styrelse.

Regionsrådet kan således beslutte at stille fri telefon til rådighed for regionsrådsformanden, så længe brugen af telefonen står i direkte forbindelse med varetagelsen af hvervet som regionsrådsformand. Se nærmere afsnit 4.1.2.

Det antages, at bestemmelserne i § 16, stk. 10 og 11, i lov om kommunernes styrelse, som efter regionslovens § 11, stk. 1, også gælder for regioner, ikke giver adgang til at godtgøre regionsrådsformænds udgifter i forbindelse med fremmøde for at varetage funktionen som administrationsleder. Det afgørende for, om bestemmelserne finder anvendelse, er således, om de aktiviteter, som regionsrådsformanden skal udføre den pågældende dag, efter en konkret vurdering anses for omfattet af bestemmelsen i § 16, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse.

Det samme gælder i forhold til regionsrådsformanden, når den pågældende i sin funktion som forretningsudvalgsformand møder op i regionshuset for at drøfte sager med forvaltningen eller i øvrigt tage del i det administrative arbejde. Aktiviteten skal efter en konkret vurdering være omfattet af § 16, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse for at berettig til udgiftsgodtgørelse i forbindelse med fremmødet.

Det er antaget, at det ligger inden for regionens driftsmæssige råderum at stille en tjenestebil til rådighed for regionsrådsformanden. Tjenestebilen, der ikke må bruges privat, er en mere generel støtte til regionsrådsformanden, som ydes af regionen som arbejdsgiver, idet hvervet som regionsrådsformand har karakter af fuldtidsbeskæftigelse og ud fra hensynet til en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af regionens drift. At stille en tjenestebil til rådighed for regionsrådsformanden adskiller sig således markant fra at dække regionsrådsformandens udgifter til befordring. Det er imidlertid antaget, at § 16, stk. 12, i lov om kommunernes styrelse, som efter regionslovens § 11, stk. 1, også gælder for regioner, ikke er til hinder for, at der af regionen ydes anden støtte til regionsrådsformanden, når støtten har direkte forbindelse med hvervet som regionsrådsformand. Regionsrådet må således have mulighed for at yde regionsrådsformanden støtte til alle dele af hvervet.

Ministeriet har udtalt, at kørsel mellem hjemmet og regionshuset, også i de tilfælde hvor regionsrådsformanden møder ind som administrationens øverste leder, kan betegnes som tjenestekørsel, når det foregår i en bil med chauffør (Resumédata-basen 12.5.4.).

Det bemærkes, at en tjenestebil ikke anses som ”anden økonomisk ydelse af regionens kasse”, som regionsrådsformanden i givet fald ikke må modtage, jf. § 15, stk. 5, i bekendtgørelsen og pkt. 5.1.

Ministeriet har udtalt, at tjenestekørsel i forbindelse med en chauffør-ordning for en regionsrådsformand ikke generelt kan sidestilles med tjenestekørsel i forbindelse med ministerbiler, hvorfor der ikke generelt kan tages udgangspunkt i reglerne om brug af ministerbiler (Statsministeriets vejledning af 10. juni 2008 om ministerens udgifter) (Resumédata-basen 14.5.4.).

4.3. Godtgørelse til ikke-regionsrådsmedlemmer

Efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a, stk. 6, i lov om kommunernes styrelse har ikke-regionsrådsmedlemmer, der deltager i de i § 16, stk. 1, litra a-c, nævnte møder m.v., krav på de godtgørelsestyper, der er nævnt i § 16, stk. 10, litra a-c, dvs. befordringsgodtgørelse, godtgørelse for fravær fra hjemstedet, godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter forbundet med et fysisk handicap og godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter til pasning af syge nære pårørende.

I lighed med, hvad der gælder for regionsrådsmedlemmer, jf. pkt. 4.1., har regionsrådet ikke pligt til at yde godtgørelse til et ikke-regionsrådsmedlem i tilfælde, hvor der er betydelig afstand mellem mødestedet og vedkommendes arbejdssted, uddannelsessted eller opholdssted uden for regionsgrænsen.

Regionsrådet kan dog – ud over de tilfælde, hvor regionsrådet har pligt til at yde befordringsgodtgørelse – vælge at udbetale befordringsgodtgørelse til et ikke-regionsrådsmedlem i helt særlige tilfælde, hvis regionen har en saglig interesse i, at en bestemt person varetager et regionalt hverv uanset afstanden mellem mødestedet og vedkommendes arbejdssted, uddannelsessted eller opholdssted uden for regionsgrænsen.

Herudover har ikke-regionsrådsmedlemmer, der deltager i de pågældende møder m.v., efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a, stk. 6, i lov om kommunernes styrelse krav på godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter til børnepasning.

I henhold til regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16 a, stk. 7, i lov om kommunernes styrelse kan regionsrådet endvidere beslutte at godtgøre ikke-regionsrådsmedlemmer, der deltager i aktiviteter omfattet af § 16, stk. 1, litra d-g, de tilsvarende udgifter.

Regionsrådet kan efter § 16 a, stk. 7, i lov om kommunernes styrelse yderligere beslutte at godtgøre ikke-regionsrådsmedlemmer andre udgifter, som de pågældende har afholdt i forbindelse med varetagelsen af regionale hverv, eller beslutte at yde anden støtte i den forbindelse.

4.4. Ophør af godtgørelse

Der kan som det klare udgangspunkt ikke ydes godtgørelse eller anden støtte til et regionsrådsmedlem eller en regionsrådsformand, som midlertidigt er blevet helt fritaget for sin mødepligt, og hvor der er indkaldt stedfortræder, jf. regionslovens § 12, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse. Tilsvarende vil et regionsrådsmedlem, der har lovligt forfaldt til enkelte møder m.v. omfattet af § 16, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse, efter en konkret vurdering ikke anses for at være berettiget til godtgørelse eller støtte efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 11, 2. pkt. i lov om kommunernes styrelse, hvis godtgørelsen eller støtten er målrettet den type møde, som medlemmet har forfaldt til.

Ministeriet har udtalt, at det, henset til en borgmesters helt særlige funktion i kommunen som øverste daglige leder af forvaltningen, dog ikke helt kan udelukkes, at kommunen kan have et sagligt behov for,

at borgmesteren – også i situationer, hvor betingelserne for stedfortræderindkaldelse er opfyldt, f.eks. under en barsel – varetager visse afgrænsede aktiviteter i tilknytning til det ”hvilende” borgmesterhverv, og at betingelserne for, at kommunen kan yde udgiftsgodtgørelse eller støtte efter § 16, stk. 11, 2. pkt., i lov om kommunernes styrelse, derfor kan anses for opfyldt. Det samme gør sig gældende i forhold til en regionsrådsformand.

Kapitel 5. Vederlag og pension til regionsrådsformænd m.fl.

5.1. Vederlag

Reglerne om vederlag til regionsrådsformænd er fastsat i § 15 i bekendtgørelsen.

Regionsrådsformænd oppebærer et vederlag, der udgør 1.103.327 årligt, jf. § 15, stk. 1. Vederlaget reguleres én gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det offentlige arbejdsmarked. Finansministeren fastsætter årligt reguleringsprocenten jf. § 15, stk. 2, som offentliggøres på Moderniseringsstyrelsens hjemmeside. Beløbet er angivet som grundbeløb pr. 1. april 2016.

Den, der modtager vederlag som regionsrådsformand, kan ikke samtidig oppebære anden økonomisk ydelse af regionens kasse for varetagelse af et regionalt hverv, jf. § 15, stk. 5, i bekendtgørelsen. Regionsrådsformanden har dog krav på godtgørelse efter § 8 a, 2. pkt., § 16, stk. 10, litra a og b, i lov om kommunernes styrelse, ligesom regionsrådet kan beslutte at yde godtgørelse efter § 16, stk. 11, i lov om kommunernes styrelse, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 12, i lov om kommunernes styrelse. Der henvises for så vidt angår godtgørelse af udgifter til kapitel 4, pkt. 4.2.

Ministeriet har udtalt, at pensionsudbetalinger efter en tjenestemandsstilling i en kommune ikke er omfattet af § 19, stk. 5, 1. pkt. i den kommunale vederlagsbekendtgørelse (svarer til § 15, stk. 5, 1. pkt. i den regionale vederlagsbekendtgørelse), da pensionen ikke udbetales for et kommunalt hverv, borgmesteren bestrider, men er en rettighed, som borgmesteren har optjent på grundlag af varetagelsen af en tidligere stilling i kommunen. Tilsvarende gælder for en regionsrådsformand.

Ministeriet har udtalt, at en kommune lovligt kan afholde udgifter til en borgmesters deltagelse i kurser m.v., som har til formål at understøtte og udvikle vedkommendes kompetencer i relation til de opgaver, som den pågældende varetager i forbindelse med hvervet som borgmester, herunder dennes kompetencer som leder. Det samme gør sig gældende for en region.

Regionsrådsformanden skal vederlægges fra og med den dag, hvor vedkommende tiltræder som regionsrådsformand. Det følger af bekendtgørelsens §§ 15, stk. 6, og 26, stk. 4 (forudsætningsvis).

Regionsrådet har pligt til at udbetale vederlaget til regionsrådsformanden, og regionsrådsformanden har pligt til at modtage vederlaget, jf. bekendtgørelsens § 28.

5.2. Funktionsvederlag som fungerende regionsrådsformand

Reglerne om vederlag til en fungerende regionsrådsformand følger af § 34, stk. 3-6, i lov om kommunernes styrelse, som efter regionslovens § 11, stk. 1, også gælder for regioner, samt af § 15, stk. 3-5, i bekendtgørelsen.

Et regionsrådsmedlem, der er udpeget til at fungere som regionsrådsformand, jf. regionslovens § 12, jf. § 15, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse, oppebærer i funktionsperioden et vederlag svarende til regionsrådsformandens vederlag, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 34, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse og § 15, stk. 3, i bekendtgørelsen. Det er en betingelse for, at regionsrådet kan udpege en fungerende regionsrådsformand, at regionsrådsformandens stedfortræder er indkaldt efter regionslovens § 12, jf. lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, 1. pkt., eller efter regionslovens § 12, jf. lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, 2. pkt., hvis regionsrådet i styrelsesvedtægten har truffet beslutning om, at stedfortræder indkaldes, selv om hindringen forventes at vare kortere end 1 måned. Det er endvidere en betingelse, at fraværet forventes at have en varighed på mindst 2 måneder, jf. regionslovens § 12, jf. § 15, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse.

Et regionsrådsmedlem, der i henhold til regionslovens § 38, jf. § 66 b, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse er udpeget til at fungere som regionsrådsformand i tilfælde af regionsrådsformandens suspension, oppebærer ligeledes i funktionsperioden et vederlag svarende til regionsrådsformandens vederlag, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 34, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse og § 15, stk. 3, i bekendtgørelsen.

Regionsrådet har pligt til at yde disse vederlag.

Efter regionsrådets bestemmelse kan der endvidere i henhold til regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 34, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse ydes vederlag til et medlem, som uden for de ovennævnte tilfælde varetager opgaver, der påhviler regionsrådets formand, herunder opgaver, der er overladt medlemmet efter regionslovens § 38, jf. § 66, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse.

Forarbejderne til § 34, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse forudsætter, at bestemmelsen yderst sjældent kommer i anvendelse. Regionsrådets beslutning om ydelse af vederlag i henhold til § 34, stk. 4, skal træffes på grundlag af de konkrete forhold. Beslutning må derfor træffes fra gang til gang, f.eks. for en bestemt periode eller for bestemte hverv. Der kan ikke vedtages en generel ordning om vederlæggelse, f.eks. om nærmere angivet vederlag til næstformanden hver gang, denne varetager regionsrådsformandens opgaver.

I tilfælde, hvor en næstformand eller et andet medlem af regionsrådet uden for de i bekendtgørelsens § 15, stk. 3, (regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 34, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse) nævnte tilfælde fungerer i regionsrådsformandens fravær, kan der kun ydes funktionsvederlag, når regionsrådet træffer konkret beslutning herom, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 34, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse.

Størrelsen af vederlaget i henhold til regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 34, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse må fastsættes af regionsrådet efter en konkret vurdering. I vurderingsgrundlaget kan indgå arbejdsbyrdens omfang og varighed, herunder hvorvidt regionsrådsformandens fravær nødvendiggør, at den fungerende regionsrådsformand varetager alle regionsrådsformandens funktioner. Der kan endvidere tages hensyn til den vederlæggelse, som vedkommende i forvejen modtager fra regionen. Vederlaget skal således ikke nødvendigvis modsvare vederlaget til regionsrådsformanden.

Såfremt en næstformand, der er vederlagt som næstformand eller fungerende næstformand efter §§ 12 og 13 i bekendtgørelsen, fungerer som regionsrådsformand, kan vedkommende kun modtage funktionsvederlag for den funktionsperiode, der ligger ud over 5 uger i et regnskabsår, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 34, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse og § 15, stk. 4, i bekendtgørelsen. Forarbejderne til

loven forudsætter, at næstformanden skal være forpligtet til – uden yderligere vederlag – at vikariere for formanden i indtil 5 uger pr. år. De 5 uger kan være sammensat af flere kortere perioder.

Ministeriet har udtalt, at der ikke er hjemmel til at yde eftervederlag til en næstformand for kommunalbestyrelsen for den periode, hvor vedkommende måtte have varetaget opgaver, som påhviler kommunalbestyrelsens formand. Tilsvarende gælder for en næstformand for regionsrådet, der varetager opgaver, som påhviler regionsrådsformanden.

Det bemærkes endvidere, at der i § 34, stk. 6, i lov om kommunernes styrelse, som efter regionslovens § 11, stk. 1, også gælder for regioner, er fastsat en begrænsning for vederlagets størrelse, idet det funktionsvederlag, som en næstformand eller et medlem af regionsrådet måtte modtage i overensstemmelse med § 34, stk. 2-4, i lov om kommunernes styrelse sammen med de øvrige vederlag m.v., som den pågældende modtager fra regionens kasse, inden for et regnskabsår ikke kan overstige vederlaget til regionsrådsformanden.

Den fungerende regionsrådsformand har pligt til at modtage de ovenfor anførte vederlag, jf. bekendtgørelsens § 28.

5.3. Eftervederlag

Efter seneste bekendtgørelse har den hidtidige efterlønsordning, nu fået betegnelsen ”eftervederlag” og fremgår af bekendtgørelsens § 16. Der er alene tale om sproglig præcisering.

Formålet med eftervederlagsordningen for fratrådte regionsrådsformænd er som hidtil bl.a. – i en overgangsperiode – at give de pågældende en bedre mulighed for at indrette sig økonomisk efter deres fratræden og den deraf følgende indtægtsnedgang, inden de eventuelt på ny indtræder på arbejdsmarkedet. Det er således ikke sikkert, at den fratrådte regionsrådsformand umiddelbart kan genoptage sit tidligere erhverv ved regionsrådsformandshvervets ophør. Eventuelle økonomiske problemer i den anledning modvirkes af eftervederlagsordningen. Det bemærkes endvidere, at eftervederlagets størrelse afhænger af, hvor længe den pågældende har stået uden for det almindelige arbejdsmarked som følge af varetagelsen af hvervet som regionsrådsformand.

Eftervederlagsordningen for fratrådte regionsrådsformænd er en særlig ordning, der – i lyset af ovennævnte formål med ordningen – ikke er afhængig af, at regionsrådsformanden har opnået en bestemt alder på tidspunktet for udbetalingen.

Eftervederlaget ydes til enhver fratrådt regionsrådsformand, uanset årsagen til fratrædelsen, jf. dog nedenfor om § 16, stk. 4. Eftervederlag ydes således til en regionsrådsformand, der efter sin funktionsperiode ikke genvælges som regionsrådsformand, eller til en regionsrådsformand, som regionsrådet midt i funktionsperioden fritager for hvervet for resten af funktionsperioden, jf. regionslovens § 12, jf. § 7, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse. Eftervederlag ydes også til en regionsrådsformand, der afsættes efter regionslovens § 38, jf. §§ 66 a og 66 c i lov om kommunernes styrelse. Hvis der i medfør af § 66 c, stk. 7, efterfølgende træffer afgørelse om, at regionsrådets beslutning om afsættelse af regionsrådsformanden efter § 66 c, stk. 1, ikke har været lovlig, skal der ske tilbagebetaling af eventuelt eftervederlag, som måtte være udbetalt til regionsrådsformanden efter regionsrådets beslutning om afsættelse. Suspenderes en regionsrådsformand efter regionslovens § 38, jf. § 66 b i lov om kommunernes styrelse, ydes der derimod ikke eftervederlag. Det skyldes, at der ikke er tale om en endelig fratrædelse af hvervet.

Eftervederlag til en regionsrådsformand ydes således, jf. bekendtgørelsens § 16, stk. 1, med et beløb, der for hvert påbegyndt hele år, regionsrådsformandens seneste sammenhængende funktionstid har været, svarer til 1 ½ gange det sidst ydede månedlige vederlag, dog sammenlagt højst 12 gange det sidst ydede månedlige vederlag. Der kan således maksimalt ydes eftervederlag svarende til en funktionstid på 8 år.

Ved udtrykket ”hvert påbegyndt hele år” forstås, at funktionstiden skal have været et helt år (dvs. 365 dage), inden et nyt år påbegyndes. Eksempelvis skal eftervederlaget til en regionsrådsformand, der er tiltrådt den 1. februar 2018, og som fratræder den 31. december 2024, beregnes på grundlag af en funktionstid på 7 påbegyndte hele år. Regionsrådsformanden har således den 1. februar 2024 haft en funktionsperiode på 6 hele år. Herefter påbegyndes et nyt helt år, som skal regnes med, uanset at funktionstiden ophører, inden der er gået et helt år.

I den sammenhængende funktionstid medregnes, jf. bekendtgørelsens § 16, stk. 2, foruden funktionstid som regionsrådsformand, funktionstid som borgmester i en kommune eller amtskommune, som magistratsmedlem og som udvalgsformand i en kommune med delt administrativ ledelse. Bestemmelsen indebærer, at der ikke ydes eftervederlag separat for de enkelte hverv, når f.eks. en regionsrådsformand umiddelbart efter varetagelsen af dette hverv fortsætter som borgmester. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bestemmelsen i bekendtgørelsens § 16, stk. 4, hvorefter der bl.a. ikke ydes eftervederlag, hvis en fratrådt regionsrådsformand senere tiltræder som borgmester, magistratsmedlem eller formand for et stående udvalg i en kommune med delt administrativ ledelse eller på ny tiltræder som regionsrådsformand.

I funktionstiden medregnes endvidere en eventuel periode, hvor den pågældende regionsrådsformand har været suspenderet, men senere er genindtrådt, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 b i lov om kommunernes styrelse, hvorfor suspension ikke får betydning for retten til eftervederlag, der beregnes med udgangspunkt i vedkommendes funktionstid på fratrædelsestidspunktet.

Det er regionen, hvori den pågældende sidst er i funktion, der skal beregne, udbetale og afholde den samlede udgift til eftervederlag, uanset om der i den pågældende regionsrådsformands sammenhængende funktionstid indgår en periode som f.eks. borgmester i en kommune, magistratsmedlem eller udvalgsformand i en kommune med delt administrativ ledelse.

Eftervederlaget udbetales forud i henhold til reglerne i § 16, stk. 3, i bekendtgørelsen. Eksempelvis modtager en regionsrådsformand, der fratræder hvervet den 31. december 2024 med 8 års anciennitet eller mere, 6 måneders eftervederlag som et engangsbetalt beløb den 1. januar 2025 og herefter 6 måneders eftervederlag, der udbetales månedsvist, første gang den 1. februar 2025 og sidste gang den 1. juli 2025. Såfremt den pågældende på dette tidspunkt har nået folkepensionsalderen i henhold til § 1 a i lov om arbejdsløshedsforsikring, kan pensionen herefter påbegyndes udbetalt den 1. august 2025, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 1.

Eftervederlaget ydes til den fratrådte regionsrådsformand og bortfalder ved regionsrådsformandens død. Hvis en regionsrådsformand dør midt i måneden, inden det næste eftervederlagsbidrag forfalder, skal der ikke udbetales yderligere eftervederlag.

Ministeriet har udtalt, at der ikke gælder nogen begrænsning i forhold til, hvor mange gange en borgmester kan modtage eftervederlag, og at der ikke er hjemmel til at modregne et allerede udbetalt eftervederlag

i et senere optjent eftervederlag. Dette ville stride mod formålet med eftervederlagsordningen, der netop skal fungere som en økonomisk overgangsordning. Det samme gælder for en regionsrådsformand.

Der ydes ikke eftervederlag, hvis en fratrådt regionsrådsformand enten umiddelbart eller i løbet af eftervederlagsperioden tiltræder som medlem af Folketinget, minister, borgmester, magistratsmedlem eller formand for et stående udvalg i en kommune med delt administrativ ledelse eller på ny tiltræder som regionsrådsformand, jf. bekendtgørelsens § 16, stk. 4.

Ministeriet har udtalt, at en borgmesters ret til udbetaling af eftervederlag ikke berøres af vedkommendes fortsatte modtagelse af vederlag for medlemskab af kommunalbestyrelsen, herunder eventuelle udvalgs- og udvalgsformandsvederlag, ligesom at de pågældende vederlag ikke berøres af eftervederlaget. Tilsvarende gælder for en regionsrådsformands ret til udbetaling af eftervederlag. Derimod kan der ikke ydes eftervederlag, hvis en fratrådt regionsrådsformand på ny tiltræder som regionsrådsformand, jf. § 16, stk. 4, i bekendtgørelsen omtalt ovenfor.

Der kan endvidere ikke ydes eftervederlag og pension samtidig, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 1.

Eftervederlaget til en fratrådt regionsrådsformand er ikke et pligtmæssigt vederlag omfattet af § 28 i bekendtgørelsen. Som konsekvens heraf kan en fratrådt regionsrådsformand frasige sig eftervederlaget eller dele heraf.

5.4. Egenpension

5.4.1. Betingelserne for egenpension

Reglerne om egenpension til regionsrådsformænd er fastsat i bekendtgørelsens §§ 17-20.

Regionsrådsformænd er i lighed med borgmestre, folketingsmedlemmer og ministre – når betingelserne for pensionens udbetaling er opfyldt, jf. pkt. 5.4.3. – berettigede til egenpension efter 1 års funktionstid, jf. bekendtgørelsens § 18, stk. 1.

1. Reglerne om egenpension blev i 2009 ændret ved bekendtgørelse nr. 820 af 27. august 2009, således at pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd blev ændret fra 60 år til i stedet at følge den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Tilsvarende blev reglerne om det tillæg, som tidligere blev ydet indtil det 65. år, ændret således, at det blev ydet, indtil den fratrådte regionsrådsformand havde nået folkepensionsalderen i henhold til § 1 a i lov om social pension.

Ændringerne var en følge af Velfærdsaftalen fra 2006 og udmøntningen heraf, der indebar, at efterlønsalderen gradvist blev forhøjet fra 60 til 62 år, mens folkepensionsalderen gradvist blev hævet fra 65 til 67 år. Med den ændrede affattelse af vederlagsbekendtgørelsen fulgte regionsrådsformænds pensionsudbetalingstidspunkt og tidspunktet for udbetaling af tillæg fremover automatisk den til enhver tid gældende efterlønsalder henholdsvis folkepensionsalder i samfundet i øvrigt.

Ændringerne af pensionsudbetalingstidspunkt og tidspunktet for udbetaling af tillæg havde alene virkning for udbetaling af egenpension vedrørende en funktionstid som regionsrådsformand fra og med den 1. juli 2009.

2. Reglerne om egenpension blev endvidere ændret ved bekendtgørelse nr. 1531 af 9. december 2016, således, at pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd blev ændret fra at følge den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. afsnittet ovenfor, til at følge folkepensionsalderen efter § 1 a i lov om social pension, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 1.

Ændringerne har alene virkning for udbetaling af egenpension vedrørende en funktionstid som regionsrådsformand fra og med den 1. januar 2017, jf. bekendtgørelsens § 29, stk. 3.

Ændringerne var en følge af stemmeaftalerne af 9. maj og 3. oktober 2016 om ændring af politikeres vederlæggelse. Med den ændrede affattelse af bekendtgørelsen følger regionsrådsformænds pensionsudbetalingstidspunkt i lighed med borgmestres, folketingsmedlemmer og ministres fremover automatisk den til enhver tid gældende folkepensionsalder i samfundet i øvrigt.

For udbetaling af egenpension for funktionstid som regionsrådsformand indtil den 1. juli 2009 finder de tidligere aldersgrænser anvendelse. Det betyder, at en regionsrådsformand kan have ret til udbetaling af en del af sin pension, beregnet på grundlag af den funktionstid, der har ligget før 1. juli 2009, fra vedkommende fylder 60 år, mens den del af pensionen der vedrører funktionstid efter 1. juli 2009 og indtil den 1. januar 2017, først kommer til udbetaling fra det tidspunkt, hvor regionsrådsformanden når den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Den del af pensionen, der vedrører funktionstid, der ligger fra og med den 1. januar 2017, kommer først til udbetaling fra det tidspunkt, hvor regionsrådsformanden når den folkepensionsalder, som gælder efter § 1 a i lov om social pension, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 1.

En forhenværende regionsrådsformand kan vælge at få pension, der vedrører funktionstid, der ligger fra og med den 1. januar 2017 udbetalt før folkepensionsalderen, dog tidligst fra pensionsudbetalingsalderen, mod et førtidspensionsfradrag efter de regler som gælder for tjenestemænd i staten, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 3, 1. pkt. Pensionsudbetalingsalderen er fastlagt i pensionsbeskatningsloven (lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015 med senere ændringer).

Førtidspensionsfradraget skal beregnes efter reglerne om førtidspensionsfradrag som angivet i pkt. 3.2.1. i cirkulære nr. 9159 af 26. marts 2015 om førtidspensionsfradrag. Se hertil afsnit 2.5. i de almindelige bemærkninger og de specielle bemærkninger til § 1, nr. 12, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 100 som fremsat om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre (Ændring af ministres vederlæggelse og pensionsforhold som opfølgning på Vederlagskommissionens anbefalinger m.v.).

En forhenværende regionsrådsformand, som tillige har optjent ret til pension for funktionstid, der ligger forud for den 1. januar 2017, og som derfor skal udbetales henholdsvis fra vedkommende fylder 60 år og fra vedkommende når den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan også vælge at få den del af pensionen, der vedrører funktionstid, der ligger fra og med den 1. januar 2017 udbetalt før folkepensionsalderen, dog tidligst fra pensionsudbetalingsalderen, mod et førtidspensionsfradrag efter de regler, som gælder for tjenestemænd i staten, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 3, 2. pkt.

I dette tilfælde beregnes førtidspensionsfradraget også efter reglerne om førtidspensionsfradrag som angivet i pkt. 3.2.1. i cirkulære nr. 9159 af 26. marts 2015 om førtidspensionsfradrag. Førtidspensionsfradraget beregnes af den *samlede* pension fra det første udbetalingstidspunkt. Fradraget beregnes således

ikke alene på baggrund af den pension, der vedrører funktionstid, der ligger fra og med den 1. januar 2017.

Det er en forudsætning for, at en forhenværende regionsrådsformand er omfattet af reglen om førtidspensionering, at vedkommende i perioden fra og med den 1. januar 2017 rent faktisk har opnået en højere pensionsalder, end vedkommende ellers var berettiget til, jf. bekendtgørelsens § 18, stk. 3.

Overgangsreglerne er nærmere behandlet nedenfor i pkt. 7.

5.4.2. Funktionstid

I funktionstiden medregnes den tid, hvori den pågældende efter valg har varetaget hvervet som regionsrådsformand. Endvidere medregnes funktionstid som borgmester, amtsborgmester, formand for et forberedelsesudvalg, formand for et sammenlægningsudvalg, magistratsmedlem og udvalgsformand i en kommune med delt administrativ ledelse. Endelig medregnes også de perioder, hvori den pågældende har fungeret som regionsrådsformand, borgmester, amtsborgmester, formand for et forberedelsesudvalg, formand for et sammenlægningsudvalg, magistratsmedlem eller formand for et stående udvalg i en kommune med delt administrativ ledelse i henhold til § 7, stk. 3, § 15, stk. 5, § 66 a, stk. 4, § 66 b, stk. 3 og 4, eller § 66 c, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse. Funktionsperioderne skal i givet fald sammenlægges. Der stilles ikke som ved eftervederlag krav om, at funktionstiden skal være sammenhængende. Der henvises i det hele til § 18, stk. 2, 1.-4. pkt., i bekendtgørelsen.

I 2006 var der mulighed for at varetage flere af de nævnte hverv samtidig, f.eks. hvervet som amtsborgmester og formand for et forberedelsesudvalg. Ved samtidig funktionstid i 2006 medregnes alene funktionstid i det ene hverv ved beregningen af egenpension, jf. bekendtgørelsens § 18, stk. 2, 5. pkt. Funktionstid i 2006 indgår således ikke med ekstra vægt i beregningen af egenpensionen, uanset om vedkommende regionsrådsformand i 2006 varetog flere hverv samtidig.

Det fremgår endvidere udtrykkeligt af bekendtgørelsens § 18, stk. 2, 6. pkt., at i tilfælde, hvor det ene af de hverv, der varetoges samtidig, var hvervet som formand for et forberedelsesudvalg eller formand for et sammenlægningsudvalg, medregnes alene funktionstiden i dette hverv. Dette har betydning for den senere fordeling af udgiften til den pågældendes egenpension mellem de myndigheder, hvor den pågældende har varetaget henholdsvis et hverv som regionsrådsformand og et hverv som (amts)borgmester, jf. bekendtgørelsens § 19, stk. 2.

Det er i bekendtgørelsens § 18, stk. 3, angivet, hvordan regionsrådsformandens pensionsalder, jf. pkt. 5.4.3., beregnes efter funktionstiden. Omregningstabellen i bilag 1, jf. § 18, stk. 3, skal forstås således, at en funktionstid på præcis 2 år og en længere funktionstid indtil 4 år omregnes til en pensionsalder på 8 år, en funktionstid på præcis 4 år og en længere funktionstid indtil 6 år omregnes til en pensionsalder på 12 år. Eksempelvis udgør en hel valgperiode præcis 4 år, som omregnes til en pensionsalder på 12 år. To hele valgperioder udgør præcis 8 år, som omregnes til en pensionsalder på 20 år.

Hvis en regionsrådsformand i løbet af det første år af sin funktionstid fratræder på grund af sygdom eller afgår ved døden, følger det af § 18, stk. 4, i bekendtgørelsen, at hele det kalenderår, i hvilket fratræden eller dødsfaldet sker, medregnes i funktionstiden. Bestemmelsens formål er at modvirke situationer, hvor sygdom eller dødsfald indebærer, at der slet ikke opnås ret til egenpension eller ægtefællepension. Der er ikke som tidligere adgang til at medregne hele valgperioden i funktionstiden.

5.4.3. Beregning

Egenpensionen for en regionsrådsformand svarer efter bekendtgørelsens § 17 til den til enhver tid gældende egenpension til en tjenestemand i staten, der er indplaceret i lønramme 40 (skalatrin 53), og som har den samme pensionsalder. Egenpensionen ydes efter de regler, der gælder for egenpension m.v. til tjenestemænd i henhold til lov om tjenestemandspension (lovbekendtgørelse nr. 510 af 18. maj 2017).

For egenpension for funktionstid fra og med den 1. juli 2009 indtil den 1. januar 2017 gælder visse undtagelser fra de regler, der gælder for egenpension m.v. til tjenestemænd i henhold til lov om tjenestemandspension:

Regionsrådsformænd, der har ret til egenpension for funktionstid fra og med den 1. juli 2009 indtil den 1. januar 2017 - har efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. som udbetalings-tidspunkt, jf. pkt. 5.4.4., og der sker ikke nedsættelse af regionsrådsformandens egenpension, fordi den udbetales før folkepensionsalderen, som der ville ske ved førtidspensionering af en tjenestemand, jf. § 6, stk. 6, i lov om tjenestemandspension, der ikke anvendes på regionsrådsformandens egenpension, jf. i det hele bekendtgørelsens § 20, stk. 3.

For egenpension optjent på baggrund af funktionstid indtil den 1. juli 2009 gælder en tilsvarende undtagelse.

Egenpensionen til en regionsrådsformand beregnes efter det sidst ydede regionsrådsformandsvederlag til den pågældende, jf. bekendtgørelsens § 19, stk. 1. I de tilfælde, hvor en regionsrådsformand tidligere har varetaget de i § 18, stk. 2, nævnte hverv for en anden myndighed, fordeles udgiften til den pågældendes egenpension mellem de pågældende myndigheder i forhold til vedkommendes funktionstid og uden hensyntagen til pågældendes vederlagsmæssige indplacering. Udgiftsberegningen og udbetalingen forestås af den region, hvori den pågældende sidst har været i funktion, jf. bekendtgørelsens § 19, stk. 2.

5.4.4. Udbetaling

Egenpensionen til en regionsrådsformand med den fornødne funktionstid udbetales den 1. i måneden efter den sidste udbetaling af eftervederlag, såfremt regionsrådsformanden på dette tidspunkt har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 1. Der kan således ikke ydes eftervederlag og egenpension samtidig.

Såfremt en regionsrådsformand ved eftervederlagets ophør ikke har nået folkepensionsalderen, udbetales egenpensionen til den pågældende den 1. i måneden efter, at den pågældende har opnået folkepensionsalderen, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 2, 1. pkt. Såfremt den pågældende får tilkendt førtidspension som følge af nedsat arbejdsevne, udbetales pensionen dog fra samme tidspunkt som førtidspensionen, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 2, 2. pkt.

For udbetaling af egenpension for funktionstid som regionsrådsformand i perioden fra og med den 1. juli 2009 indtil den 1. januar 2017, jf. § 18, stk. 2, finder § 20 om udbetalingstidspunktet for egenpension i bekendtgørelse nr. 794 af 25. juni 2014 fortsat anvendelse. Egenpensionen for funktionstid i denne periode udbetales således den 1. i måneden efter den sidste udbetaling af eftervederlag, såfremt regions-

rådsformanden på dette tidspunkt har nået efterlønsalderen, jf. § 74 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

For udbetaling af egenpension for funktionstid som regionsrådsformand indtil den 1. juli 2009, jf. § 18, stk. 2, finder § 16 om udbetalingstidspunktet for egenpension i bekendtgørelse nr. 1460 af 19. december 2005 fortsat anvendelse, jf. bekendtgørelsens § 29, stk. 3. Egenpensionen for funktionstid i denne periode udbetales således den 1. i måneden efter den sidste udbetaling af eftervederlag, såfremt regionsrådsformanden på dette tidspunkt er fyldt 60 år.

Hvis et medlem, der oppebærer egenpension som tidligere regionsrådsformand, borgmester, amtsborgmester, magistratsmedlem eller udvalgsformand i en kommune med delt administrativ ledelse, vælges som regionsrådsformand henholdsvis borgmester, bortfalder pensionsudbetalingerne, indtil den pågældende fratræder hvervet, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 7, henholdsvis § 19, stk. 7, i bekendtgørelse nr. 1530 af 9. december 2016 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af kommunale hverv. En regionsrådsformand kan således ikke modtage regionsrådsformandsvederlag eller borgmestervederlag og egenpension på samme tid.

Ministeriet har udtalt, at en borgmesters ret til udbetaling af egenpension ikke berøres af vedkommendes fortsatte modtagelse af vederlag for medlemskab af kommunalbestyrelsen, herunder eventuelle udvalgs- og udvalgsformandsvederlag, ligesom de pågældende vederlag ikke berøres af pensionen. Tilsvarende gælder for en regionsrådsformands ret til udbetaling af egenpension.

5.4.5. Udgiftsfordeling

I de tilfælde, hvor en regionsrådsformand tidligere for en anden myndighed har varetaget hvervet som amtsborgmester, borgmester, formand for et forberedelsesudvalg, formand for et sammenlægningsudvalg, magistratsmedlem eller udvalgsformand i en kommune med delt administrativ ledelse, fordeles udgiften til den pågældendes egenpension mellem de pågældende myndigheder i forhold til regionsrådsformandens funktionstid i de forskellige hverv og uden hensyntagen til den vederlagsmæssige indplacering. Udgiftsberegningen og udbetalingen forestås af den region, hvor den pågældende sidst har været i funktion, jf. i det hele bekendtgørelsens § 19, stk. 2.

Hvis der er tale om en regionsrådsformand, der tidligere har været amtsborgmester, følger det af reglerne i §§ 3 og 4 i bekendtgørelse nr. 965 af 14. oktober 2005 om tjenestemandspensionsforpligtelser i forbindelse med kommunalreformen, at staten refunderer regionen den del af pensionsudgifterne, som før den 1. januar 2007 påhvilede amtskommunen, jf. også § 13 i den nævnte bekendtgørelse. Staten refunderer dog efter bekendtgørelsens § 4, stk. 1, ikke pensionsudgifter vedrørende eventuelle pensionsforpligtelser, der er forsikringsmæssigt afdækkede.

Hvis der er tale om en regionsrådsformand, der tidligere har været borgmester i en kommune, som pr. 1. januar 2007 indgår i en ny kommune, overtager den nye kommune den del af udgifterne til den pågældende regionsrådsformands egenpension, som før 1. januar 2007 påhvilede den kommune, der indgår i den nye kommune, jf. § 36 i lov nr. 540 af 24. juni 2005 om revision af den kommunale inddeling.

I tilfælde, hvor en regionsrådsformand tidligere har været borgmester i en kommune, som pr. 1. januar 2007 er delt mellem to eller flere nye kommuner, vil den af de nye kommuner, der har overtaget

den største andel af den delte kommunes nettoformue, overtage forpligtelsen til at betale den del af udgifterne til den pågældende regionsrådsformands egenpension, som før 1. januar 2007 påhvilede den delte kommune, jf. § 13, stk. 2, jf. § 13, stk. 1, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 868 af 16. september 2005 om deling af kommuner.

5.4.6. Andet

Den hidtidige bestemmelse om understøttelse i § 25 i bekendtgørelse nr. 584 af 9. juli 2002 er ikke videreført for regionsrådsformænd på grund af ændringen af pensionssystemet i forbindelse med kommunalreformen.

Bekendtgørelsens regler regulerer udtømmende, i hvilket omfang en region kan medvirke til at udbetale pension til en tidligere regionsrådsformand, herunder administrere en pensionsordning for en nuværende regionsrådsformand.

Ministeriet har i anledning af en konkret henvendelse udtalt, at en kommune ikke lovligt kan tegne og administrere en ratepension/kapitalpensionsordning til fordel for borgmesteren, uanset at ydelserne på ordningen skal udredes af borgmesterens vederlag. Tilsvarende gælder for en region.

5.5. Ægtefællepension

Ægtefællen efter en regionsrådsformand eller en tidligere regionsrådsformand er efter bekendtgørelsens § 21, stk. 1, berettiget til ægtefællepension, såfremt den afdøde regionsrådsformand har opnået en funktionstid på mindst 1 år. Beregningen af den afdøde regionsrådsformands funktionstid sker efter reglerne i bekendtgørelsens § 18, jf. pkt. 5.4.1.

Det er efter bekendtgørelsens § 21, stk. 2, en betingelse for, at en ægtefælle efter en regionsrådsformand eller en tidligere regionsrådsformand opnår ret til ægtefællepension, at ægteskabet blev indgået, før den afdøde regionsrådsformand var fyldt 65 år, før egenpensionen til den afdøde regionsrådsformand var påbegyndt udbetalt, og mindst 3 måneder inden dødsfaldet.

Ægteskaber, der er indgået, efter at en regionsrådsformand er fratrådt hvervet, giver således ikke ret til ægtefællepension, hvis udbetalingen af egenpensionen til den afdøde regionsrådsformand på tidspunktet for ægteskabets indgåelse var påbegyndt. Derimod vil et ægteskab, der er indgået i den periode, hvor en fratrådt regionsrådsformand oppebærer eftervederlag efter § 16 i bekendtgørelsen, berettige til ægtefællepension, så længe regionsrådsformanden ikke er fyldt 65 år.

Kravet om, at ægteskabet er indgået mindst 3 måneder inden dødsfaldet, gælder ikke, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse, jf. bekendtgørelsens § 21, stk. 3.

Ægtefællepensionen ydes på grundlag af regionsrådsformandens egenpension og efter de regler, der i øvrigt gælder for ægtefællepension i §§ 12 og 13 i lov om tjenestemandspension. § 12, stk. 3, 1. pkt., i lov om tjenestemandspension, hvorefter ægtefællepension beregnes efter den af tjenstemanden optjente pensionsalder, dog mindst efter 15 års pensionsalder, finder imidlertid ikke anvendelse. Ægtefællepensionen efter en afdød regionsrådsformand beregnes således efter den af regionsrådsformanden optjente pensionsalder, uanset at pensionsalderen ved en funktionstid på indtil 6 år som regionsrådsformand

efter bekendtgørelsens § 18, stk. 3, ikke overstiger 15 års pensionsalder. Der henvises i det hele til bekendtgørelsens § 17, stk. 4.

Ministeriet har udtalt, at reglerne om ægtefællepension følger reglerne, herunder eventuelle overgangsregler, om egenpension til en borgmester. Det samme gælder vedrørende reglerne om egenpension til en regionsrådsformand.

Ægtefællepension udbetales den 1. i måneden efter den måned, hvor der er udbetalt efterindtægt, eller i tilfælde af, at ægtefællen ikke er berettiget til efterindtægt, den 1. i måneden efter regionsrådsformandens død, jf. bekendtgørelsens § 21, stk. 4.

I de tilfælde, hvor en regionsrådsformand tidligere har varetaget hvervet som regionsrådsformand m.v. for en anden myndighed, fordeles udgiften til ægtefællepension mellem de pågældende myndigheder efter reglerne i bekendtgørelsens § 19, stk. 2, jf. § 21, stk. 5. Se herom pkt. 5.4.4.

Bekendtgørelsen giver ikke mulighed for at bevare retten til ægtefællepension i tilfælde af skilsmisse.

5.6. Efterindtægt

Ægtefællen eller, hvis ægtefælle ikke efterlades, børn under 21 år efter den regionsrådsformand, der ved sin død oppebar vederlag som regionsrådsformand, eller efter en tidligere regionsrådsformand, der ved sin død oppebar egenpension, er berettiget til efterindtægt i henhold til § 22 i bekendtgørelsen.

Såfremt en regionsrådsformand – f.eks. pga. sygdom – fritages for hvervet, forinden vedkommende samme måned afgår ved døden, er der fortsat adgang til at yde efterindtægt. Regionsrådsformanden oppebærer i denne situation vederlag som regionsrådsformand måneden ud, jf. bekendtgørelsens § 25, 1. pkt., og § 22, stk. 1. Tilsvarende gælder, hvor regionsrådsformanden afgår ved døden i tilfælde, hvor vedkommende ikke har varetaget hvervet i en periode, men fortsat oppebærer vederlag, jf. § 26 i bekendtgørelsen.

Såfremt en tidligere regionsrådsformand afgår ved døden i den periode, hvor den pågældende oppebærer eftervederlag, eller i den periode, hvor egenpensionen er opsat, er der ikke adgang til at yde efterindtægt.

Om beregningen af efterindtægt er det i bekendtgørelsens § 22 fastsat, at den svarer til 3 gange det sidst ydede månedlige regionsrådsformandsvederlag eller den sidst ydede egenpension.

Efterindtægten udbetales ifølge bekendtgørelsens § 22 den 1. i måneden efter regionsrådsformandens død.

5.7. Børnepension

Efter bekendtgørelsens § 23, stk. 1, er børn under 21 år af en tidligere regionsrådsformand, der oppebærer egenpension, jf. bekendtgørelsens § 17 og § 20, berettiget til børnepensionstillæg. Når en regionsrådsformand afgår ved døden, bliver den pågældendes børn berettiget til børnepension, såfremt regionsrådsformanden har opnået en funktionstid på mindst 1 år, jf. bekendtgørelsens § 23, stk. 2.

Beregningen af regionsrådsformandens funktionstid sker efter reglerne i bekendtgørelsens § 18, jf. pkt. 5.4.1. Børnepensionstillæg og børnepension ydes i øvrigt efter de regler, der gælder for børnepensionstillæg og børnepension i henhold til lov om tjenestemandspension, jf. bekendtgørelsens § 23, stk. 3.

5.8. Samordning af egenpension

Reglerne om samordning af pensioner er fastsat i § 24 i bekendtgørelsen. Samordning indebærer, at egenpensionen som regionsrådsformand bliver nedsat, hvis vedkommende samtidig oppebærer løn, vederlag eller egenpension for andet hverv eller ansættelsesforhold.

Samordning skal ske, hvis en tidligere regionsrådsformand oppebærer egenpension efter lov om tjenestemandspension, lov om vederlag og pension m.v. for ministre, lov om valg til Folketinget samt lov om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet. Samordning skal endvidere ske, hvis en tidligere regionsrådsformand oppebærer egenpension fra en stilling på tjenstemands- eller tjenstemandslignende vilkår i en kommune, en region, et koncessioneret selskab, anden offentlig virksomhed eller fra en statsgaranteret pensionskasse, jf. i det hele bekendtgørelsens § 24, stk. 1. Såfremt der tilkommer en tidligere regionsrådsformand løn eller vederlag fra en stilling, som berettiger til pension som angivet ovenfor, sker der ligeledes samordning, jf. bekendtgørelsens § 24, stk. 3.

Alene en tjenstemandsstilling eller en tjenstemandslignende stilling i en kommune, en region, et koncessioneret selskab eller anden offentlig virksomhed kan begrunde nedsættelse af egenpensionen. Der skal således ikke ske nedsættelse af egenpensionen, hvis en tidligere regionsrådsformand oppebærer pension fra en overenskomstsættelse i en stilling i en kommune m.v.

Samordningen sker dels efter en halvdelsregel og dels efter en maksimumsregel.

Halvdelsreglen går ud på, at regionsrådsformandspensionen nedsættes med halvdelen af de øvrige ovennævnte ydelser, som den tidligere regionsrådsformand har krav på. Nedsættelsen kan dog aldrig overstige halvdelen af regionsrådsformandspensionen, jf. bekendtgørelsens § 24, stk. 2 og 3.

Maksimumsreglen går ud på, at regionsrådsformandspensionen i sin reducerede form sammen med andre pensioner – f.eks. ministerpension – ikke må overstige den til enhver tid højst opnåelige tjenstemandspension. Hvis de sammenlagte ydelser overstiger den højst opnåelige tjenstemandspension, nedsættes regionsrådsformandspensionen med det overskydende beløb, jf. bekendtgørelsens § 24, stk. 2. Såfremt der ved siden af regionsrådsformandspensionen modtages løn eller andre vederlag, må regionsrådsformandspensionen i sin reducerede form sammen med lønnen og de andre vederlag i henhold til maksimumsreglen ikke overstige den højeste pensionsgivende tjenstemandsløn, jf. bekendtgørelsens § 24, stk. 3.

Hvis der i henhold til bestemmelser vedrørende udbetalingen af pension eller løn som nævnt i § 24, stk. 1 og stk. 3, sker tilsvarende pensionsbegrænsninger som følge af pension hidrørende fra regionsrådsformandshvervet, foretages ikke nedsættelse af regionsrådsformandspensionen, jf. § 24, stk. 5, i bekendtgørelsen.

Lov om tjenstemandspension indeholder ikke regler om samordning. Der er imidlertid fastsat regler om samordning af tjenstemandspension med pension, der oppebæres som borgmester og rådmand, i

en tekstanmærkning til finansloven, jf. tekstanmærkning nr. 102 til § 36 (pensionsvæsenet) i finansloven for 2015. Tekstanmærkningen finder også anvendelse i forhold til samordning med pension, der oppebæres som regionsrådsformand. I henhold til tekstanmærkningen skal reducere ske i den pension, der er mindst. Hvis tjenestemandspensionen er større end regionsrådsformandspensionen, skal der i medfør af tekstanmærkningen ske udbetaling af den fulde tjenestemandspension og ske nedsættelse af regionsrådsformandspensionen i medfør af bekendtgørelsen. Hvis tjenestemandspensionen er mindre end regionsrådsformandspensionen, skal tjenestemandspensionen nedsættes med halvdelen i medfør af tekstanmærkningen, hvilket medfører, at regionsrådsformandspensionen ikke nedsættes, jf. bekendtgørelsens § 24, stk. 5. Udover halvdelelsreglen er der endvidere i tekstanmærkningens stk. 3 indsat en maksimumsregel.

I henhold til § 3, stk. 3, nr. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre sker der modregning af regionsrådsformandspension i det eftervederlag, der oppebæres som minister. I henhold til § 109, stk. 3, nr. 4, i folketingsvalgloven sker der også modregning af regionsrådsformandspension i eftervederlaget som folketingsmedlem. Modregning foretages dog ikke i indtægter op til 100.000 kr. de første 12 måneder af medlemmets eftervederlagsperiode, jf. § 109, stk. 4, i folketingsvalgloven. Beløbet reguleres efter § 109 a, stk. 12, i folketingsvalgloven. I de situationer, hvor der sker modregning efter § 109, stk. 3, nr. 4, i folketingsvalgloven, samt ved modregning efter § 3, stk. 3, nr. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, skal der ikke ske nedsættelse af regionsrådsformandspensionen, jf. § 24, stk. 5, i bekendtgørelsen.

Ægtefællepensionen efter en regionsrådsformand er undergivet tilsvarende regler om samordning. Såfremt en efterlevende ægtefælle efter en regionsrådsformand har krav på ægtefællepension efter lov om tjenestemandspension, lov om vederlag og pension m.v. for ministre, lov om valg til Folketinget samt lov om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet eller fra en stilling på tjenstemands- eller tjenstemandslignende vilkår i en kommune, en region, et koncessioneret selskab, anden offentlig virksomhed eller fra en statsgaranteret pensionskasse, nedsættes ægtefællepensionen efter både halvdelelsreglen og maksimumsreglen, medmindre der i henhold til bestemmelser vedrørende udbetalingen af de nævnte øvrige pensioner sker tilsvarende pensionsbegrænsninger, jf. nærmere bekendtgørelsens § 24, stk. 4 og 5.

Kapitel 6. Fælles bestemmelser

6.1. Udbetaling

Vederlag for hvervene som regionsrådsformand, næstformand, udvalgsformand, udvalgsmedlem og regionsrådsmedlem udbetales månedsvis forud og ydes for hver påbegyndt kalendermåned, jf. bekendtgørelsens § 25, 1. pkt.

Ved indtræden i et hverv senere end den 1. i måneden ydes det vederlag for den første måned, som vedkommende er berettiget til, bagud ved månedens udgang, jf. bekendtgørelsens § 25, 2. pkt. Størrelsen af det vederlag, som vedkommende er berettiget til for den første måned, må afgøres ud fra lovens og bekendtgørelsens regler i øvrigt. Eksempelvis er et regionsrådsmedlem, der indtræder som medlem af forretningsudvalget midt i en måned, berettiget til udvalgsvederlag forholdsmæssigt for den del af måneden, hvor den pågældende er medlem af forretningsudvalget, såfremt regionsrådet i henhold til bekendtgørelsens § 8, stk. 1, har besluttet at yde vederlag for medlemskab af forretningsudvalget.

Vælges en regionsrådsformand midt i en måned, ophører dennes hidtidige vederlag efter bekendtgørelsens §§ 2,3,8,9,12 og 14 samt § 15, stk. 1, fra den dato, hvor vedkommende tiltræder som regionsrådsformand, jf. bekendtgørelsens § 26, stk. 4.

Vederlag til stedfortrædere udbetales månedsvis bagud, jf. bekendtgørelsens § 25, 3. pkt., og ydes i henhold til bekendtgørelsens § 7 og § 10.

Indkomst fra politiske hverv er skattepligtig indkomst og behandles som udgangspunkt ikke anderledes end indkomst for ordinært arbejde.

Efter regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 9, i lov om kommunernes styrelse er enhver forpligtet til at modtage de ydelser, der tilkommer den pågældende efter reglerne i lov om kommunernes styrelse § 16, stk. 1-8. Ydelserne tilkommer den enkelte, indtil ydelserne ophører, dvs. også i en periode hvor vedkommende har forfald, jf. pkt. 6.2.

Bekendtgørelsens § 28 præciserer, at ikke alle vederlag er pligtmæssige. Ifølge bestemmelsen er enhver forpligtet til at modtage de ydelser, der tilkommer den pågældende efter §§ 2-15 og 27 i bekendtgørelsen. Det betyder, at eftervederlag til regionsrådsformænd, egenpension, ægtefællepension, efterindtægt og børnepension ikke er pligtmæssige vederlag.

Hvis der træffes beslutning om at frasige sig et vederlag, som man er berettiget til i henhold til ovennævnte regler, men dog ikke er forpligtet til at modtage, kan dette have skattemæssige konsekvenser. Dette spørgsmål er reguleret i Skatteministeriets lovgivning.

6.2. Mødepligt og fravær (lovligt forfald)

6.2.1. Mødepligt

Enhver, der er opstillet som kandidat og vælges som medlem af et regionsråd, er som udgangspunkt forpligtet til at modtage valget som regionsrådsmedlem, jf. § 92, stk. 1, og § 103, stk. 1, forudsætningsvis i lov om kommunale og regionale valg.

Selv om man har pligt til at varetage hvervet, kan den valgte anmode om at blive helt fritaget fra hvervet, hvis vedkommende på grund af sin helbredstilstand, varetagelse af andet offentligt hverv, forretninger eller lignende har rimelig grund til at ønske sig fritaget, jf. § 103, stk. 2, i lov om kommunale og regionale valg.

Hvervet som regionalpolitiker udøves navnlig gennem deltagelse i regionsråds- og udvalgs møder. I praksis medfører pligten til at varetage hvervet således først og fremmest, at regionsrådsmedlemmer har pligt til at deltage i møder, som afholdes i regionsrådet og de udvalg, hvoraf den pågældende er medlem.

6.2.2. Fravær (lovligt forfald)

Selvom der er mødepligt, kan et medlem godt have lovligt forfald. Det følger ikke af lovgivningen, at regionsrådsmedlemmer har en ubetinget pligt til at lade arbejdet i regionsrådet komme i første række.

Hverken mødepligten eller spørgsmålet om, hvornår der foreligger lovligt forfald, er direkte beskrevet i regionsloven eller lov om kommunernes styrelse. Lov om kommunernes styrelse nævner dog en række omstændigheder, der kan begrunde, at et medlem har lovligt forfald.

Lovligt forfald antages herefter i hvert fald at foreligge, hvis et medlem er forhindret i at møde på grund af sin helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption, varetagelse af andet offentligt hverv, forretninger eller lignende. Ved "forretninger" forstås i bestemmelsen forhindring som følge af et ansættelsesforhold eller som følge af vedkommendes varetagelse af sit erhverv som selvstændig. Det bemærkes i den forbindelse, at hvervet som medlem af regionsrådet er et fritidshverv.

De anførte forfaldsgrunde, der kan begrunde stedfortræderindkaldelse, er ikke udtømmende, jf. ordene "eller lignende" i § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse. Bestemmelsen åbner således op for, at andre hindringer for medlemmets varetagelse af hvervet kan anses for lovligt forfald. I praksis er det f.eks. antaget, at fravær på grund af studier eller ferie, der hindrer medlemmet i at varetage hvervet som regionsrådsmedlem, kan anses for at være lovligt forfald.

Læs mere herom i vejledning til kommunalpolitikere om det politiske arbejde i kommunalbestyrelse og udvalg, december 2017, kapitel 7.1.

Reglerne om stedfortræderindkaldelse er dermed ikke en almindelig adgang til at holde orlov uden grund. Der skal derimod foreligge en lovligt begrundet hindring for varetagelsen af det regionale hverv.

Det er regionsrådet, der beslutter, om betingelserne for stedfortræderens indtræden i regionsrådet er opfyldt, jf. § 15, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse. Det omfatter blandt andet en stillingtagen til, om der er tale om lovligt forfald. Regionsrådets afgørelse heraf er et retligt spørgsmål, der kan prøves af den regionale tilsynsmyndighed (Ankestyrelsen).

Om indkaldelse og vederlæggelse af stedfortrædere se pkt. 2.2. og pkt. 2.4.4.

6.3. Ophør

Efter bekendtgørelsens § 26, stk. 1, vil et regionsrådsmedlem være berettiget til vederlag indtil udgangen af den måned, hvor vedkommende fratræder det pågældende hverv eller i en uafbrudt periode på 3 måneder ikke har varetaget hvervet. Dette gælder uanset årsagen til forfaldet (bortset fra de i § 26, stk. 2, nævnte tilfælde, hvor der er ret til vederlag i 9 måneder), og uanset om der er indkaldt en stedfortræder efter reglerne herom.

Vurderingen af, om vederlæggelse skal ophøre, skal foretages i forhold til hvert enkelt vederlag for sig. Vurderingen skal således foretages både i forhold til det faste vederlag som regionsrådsmedlem og i forhold til eventuelle yderligere vederlag for varetagelse af udvalgshverv, som formand for stående udvalg og særlige udvalg, eller som næstformand for regionsrådet samt i forhold til vederlag som regionsrådsformand. Tillægsvederlaget knytter sig til det faste vederlag.

Såfremt et medlem fratræder et af de nævnte hverv, ophører vederlæggelsen med udgangen af måneden, jf. bekendtgørelsens § 26, stk. 1. Ophør af vederlag ved fratrædelse er dog betinget af, at regionsrådet har truffet afgørelse om, at medlemmet kan fritages eller har fortabt sin valgbarhed.

Bekendtgørelsens § 26, stk. 1, indebærer bl.a., at regionen ikke kan kræve dele af et udbetalt vederlag tilbagebetalt, hvis f.eks. et udvalgsmedlem fratræder sit hverv midt i måneden.

Af bekendtgørelsens § 15, stk. 6, følger det dog nu, at hvis en regionsrådsformand vælges midt i en måned, modregnes i vederlaget efter stk. 1 (formandsvederlaget) dennes hidtidige vederlag, der er ophørt fra den dato, hvor vedkommende tiltræder som regionsrådsformand, jf. § 26, stk. 4 og udbetalt forud for den måned, vederlaget ophører, jf. § 25.

I en situation, hvor hvervet fratrædes, fordi regionsrådsmedlemmet har rimelig grund til at ønske sig fritaget, er fraflyttet den pågældende region eller i øvrigt har fortabt sin valgbarhed, skal der således betales vederlag til udgangen af den måned, hvori regionsrådet træffer afgørelse om, at medlemmet kan fritages eller har fortabt sin valgbarhed. Tilsvarende gælder, hvis regionsrådsformanden afsættes i medfør af regionslovens § 38, jf. § 66 a, stk. 1, jf. stk. 5, eller § 66 c, stk. 1, jf. stk. 8, i lov om kommunernes styrelse.

Ved dødsfald ophører vederlaget med udgangen af den måned, hvori dødsfaldet er indtruffet.

Fratræder et regionsrådsmedlem hvervet som udvalgsformand midt i måneden for herefter at blive menigt medlem af udvalget, ydes der ikke forholdsmæssigt vederlag for udvalgsmedlemshvervet, da den pågældende allerede har modtaget vederlag for udvalgsformandshvervet for denne periode.

Vederlæggelsen for varetagelsen af de nævnte hverv ophører endvidere med udgangen af den måned, hvor den pågældende i en uafbrudt periode på 3 måneder ikke har varetaget hvervet, jf. bekendtgørelsens § 26, stk. 1. For en suspenderet regionsrådsformand ophører vederlæggelsen dog med udgangen af den måned, hvor der træffes afgørelse om suspension, jf. regionslovens § 38, jf. § 66 b, stk. 7, i lov om kommunernes styrelse, selvom betingelserne for ophør efter bekendtgørelsens § 26, stk. 1, ikke måtte være opfyldt.

Da vederlæggelsen for varetagelse af de enkelte – selvstændigt vederlagte – hverv kan ophøre hver for sig, kan eksempelvis vederlæggelsen som udvalgsmedlem ophøre, fordi hvervet ikke er varetaget i 3 måneder, uden at det behøver at få indflydelse på det faste vederlag som regionsrådsmedlem, såfremt vedkommende i øvrigt deltager i regionsrådsmøderne.

Ministeriet har udtalt, at perioden på 3 måneders uafbrudt fravær alene gælder fravær i den indeværende funktionsperiode (Resumédata-basen 14.5.3.).

Ved fravær på grund af helbredstilstand, graviditet, barsel og adoption er der ret til vederlag i en periode på indtil 9 måneder, jf. bekendtgørelsens § 26, stk. 2.

Ved beregningen af 9-måneders perioden medregnes sammenhængende måneder, hvor den pågældende ved fravær af de nævnte grunde har modtaget vederlag. Perioden regnes fra begyndelsen af det fravær, der danner grundlag for indkaldelse af stedfortræder, jf. regionslovens § 12, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse. Genoptager medlemmet hvervet efter at have modtaget vederlag i en periode på indtil 9 måneder, jf. bekendtgørelsens § 26, stk. 2, kan der ydes vederlag for en ny 9-måneders periode, såfremt denne ikke reelt er sammenhængende med en tidligere 9-måneders periode.

Bekendtgørelsens § 26, stk. 2, omfatter også en regionsrådsformands eller et regionsrådsmedlems fravær på grund af sin ægtefælles, sit barns eller anden nærtstående meget alvorlige sygdom.

Retten til vederlag under fravær på grund af barsel eller adoption omfatter både mandlige og kvindelige regionsrådsmedlemmer. Ministeriet har udtalt, at den periode, hvor der lovligt kan indkaldes stedfortræder på grund af barsel, tidsmæssigt knytter sig til barnets fødsel. Hvis betingelsen for at indkalde stedfortræder på grund af barsel er opfyldt, vil regionsrådsmedlemmet have ret til vederlag i en sammenhængende periode på op til 9 måneder, forudsat, at der i hele denne periode er indkaldt stedfortræder. Bekendtgørelsens § 26, stk. 2, er ikke til hinder for, at der udbetales vederlag i flere fraværperioder grundet barsel med det samme barn, såfremt regionsrådet vurderer, at en ny fraværperiode i sin helhed stadig har relation til barnets fødsel. Regionsrådet er i denne vurdering overladt et skøn under iagttagelse af de almindelige krav til bl.a. saglighed og lighed. Regionsrådet kan efter ministeriets opfattelse ikke lægge vægt på, om pågældende regionsrådsmedlem allerede har modtaget vederlag for en fraværperiode grundet barsel. Men længden af en sådan forudgående fraværperiode vil derimod have betydning for vurderingen af, om den nye fraværperiode i sin helhed stadig har den fornødne tidsmæssige tilknytning til barnets fødsel, som gør, at der lovligt kan indkaldes stedfortræder i hele perioden med forfaldsgrunden ”barsel”. Det er endvidere ministeriets opfattelse, at der ikke sagligt kan lægges vægt på regionsrådsmedlemmets køn ved vurderingen af, om fraværet har relation til barnets fødsel (Resumédata-basen 13.5.3.).

Det er efter bekendtgørelsens § 26, stk. 2, en betingelse for at modtage vederlag i indtil 9 måneder, at regionsrådet i hele denne periode har truffet beslutning om at indkalde en stedfortræder som følge af en af de nævnte forfaldsgrunde, jf. regionslovens § 12, jf. § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse. Eksempelvis kan et regionsrådsmedlem ikke blive vederlagt i mere end 3 måneder, uanset at fraværet efter det oplyste skyldes sygdom, medmindre regionsrådet har truffet beslutning om indkaldelse af stedfortræder. Indkaldelse af stedfortræder er obligatorisk, hvis betingelserne i § 15, stk. 2, 1. pkt. i lov om kommunernes styrelse er opfyldt. Tilsvarende gælder, hvis regionsrådet efter denne lovs § 15, stk. 2, 2. pkt., i styrelsesvedtægten har truffet beslutning om, at stedfortræder indkaldes, selv om hindringen forventes at vare kortere end 1 måned.

Hvilket vederlag regionsrådsmedlemmet har ret til under sit fravær, afgøres af, hvilke hverv den pågældende er valgt til. Et regionsrådsmedlem, der efter at være gået på barsel bliver valgt til hvervet som næstformand for regionsrådet, har f.eks. ret til vederlag i overensstemmelse med bestemmelserne herom fra det tidspunkt, hvor valget gælder fra. Betingelsen om stedfortræderindkaldelse gælder fortsat, og der er fortsat kun ret til vederlag i indtil 9 måneder.

Om ophør af godtgørelse eller anden støtte, jf. regionslovens § 11, stk. 1, jf. § 16, stk. 10 og 11, i lov om kommunernes styrelse henvises til pkt. 4.4.

6.4. Feriegodtgørelse

Der beregnes ikke feriegodtgørelse efter reglerne i ferieloven (lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015 med senere ændringer) af de ydelser, som regionsrådsmedlemmer oppebærer i henhold til regionsloven og regler udstedt i medfør heraf.

Af § 27, stk. 1, i bekendtgørelsen følger imidlertid, at regionsrådsformænd, regionsrådsnæstformænd, formænd for stående udvalg og formænd for særlige udvalg, oppebærer en feriegodtgørelse på 1 ½ pct. af vederlag efter bekendtgørelsens § 9, stk. 4, 2. pkt., §§ 12 og 13, § 14, stk. 2 og 3, og § 15.

Feriegodtgørelsen udbetales pr. 1. maj for de vederlag, der er oppebåret i det foregående kalenderår, jf. bekendtgørelsens § 27, stk. 2. Det er ikke et krav, at det pågældende hverv bestrides på udbetalingstidspunktet.

Herudover giver de ydelser, som regionsrådsmedlemmer modtager i henhold til regionsloven og regler udstedt i medfør heraf, ikke grundlag for udbetaling af feriegodtgørelse.

6.5. Offentliggørelse af oplysninger om vederlag for varetagelse af andre hverv

Et medlem af regionsrådet, der efter valg eller forslag af regionen udfører andre hverv end medlemskab af regionsrådets udvalg eller underudvalg, skal oplyse størrelsen af det vederlag, der i det forudgående kalenderår var forbundet med varetagelsen af hvervet, til regionsrådet, jf. regionslovens § 12, jf. § 16 e, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse. Regionsrådet offentliggør inden udgangen af første kvartal, hvilke af dets medlemmer der i det forudgående kalenderår har modtaget vederlag for varetagelse af sådanne hverv, samt størrelsen af vederlaget for hvert enkelt af disse hverv.

Oplysningspligten gælder for alle andre hverv end medlemskab af regionsrådets udvalg og underudvalg, herunder særlige udvalg, som den pågældende varetager efter valg eller forslag fra regionen. Omfattet af bestemmelsen kan være bestyrelsesposter i interessentskaber, kommanditselskaber, aktie- eller anpartsselskaber, fonde, selvejende institutioner, regionale selskaber samt medlemskab af råd og nævn.

Omfattet af oplysningspligten er alene vederlag, modsat andre udbetalinger, herunder mødediæter, udgiftsgodtgørelser eller erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste. Der skal ikke oplyses om hverv, der ikke ydes vederlag for.

Medlemmet skal varetage det pågældende hverv efter valg eller forslag af regionen, hvorved bl.a. forstås regionsrådet, dets udvalg og underudvalg samt den regionale administration. Bestemmelsen finder tillige anvendelse ved valg eller forslag fra et regionalt selskab eller Danske Regioner, da de deltagende regioner i forening i givet fald har valgt eller foreslået vedkommende. Det er ikke en betingelse, at regionen har en egentlig udpegnings- eller indstillingsret, så længe vedkommende vælges efter forslag fra regionen. Omfattet er eksempelvis et medlem af regionsrådet, der af regionens repræsentant på en generalforsamling bliver foreslået til at varetage hverv omfattet af bestemmelsen. Det er heller ikke afgørende, om regionen lovmæssigt er forpligtet til at vælge eller bringe en person i forslag, eller selv beslutter at vælge eller bringe en person i forslag. Det er endvidere uden betydning, om der er tale om et regionalt hverv, hvorfor det ikke har betydning, om regionen er retligt bundet af en indstilling fra andre eller har reel valgmulighed.

Der er ikke i regionsloven eller i lov om kommunernes styrelse fastsat nogen frist for medlemmets oplysningspligt, men hensynet til, at regionsrådet kan offentliggøre oplysningerne inden udgangen af første kvartal, indebærer, at regionsrådet kan fastsætte en frist for dens medlemmers afgivelse af oplysningerne.

Regionen skal af egen drift offentliggøre oplysninger om vederlag for det forudgående kalenderår inden udløbet af første kvartal. Dette gælder også, hvis oplysningerne er tilgængelige på anden vis, herunder på baggrund af reglerne om aktindsigt. Der stilles ikke særlige krav til offentliggørelsesmåden eller offentliggørelsesmediet. Materialet skal dog offentliggøres i en form, der er egnet til at skabe et overblik over, hvilke personer der modtager vederlag for hvilke hverv.

Oplysnings- og offentliggørelsespligten omfatter tillige afgåede regionsrådsmedlemmer, der som medlem af regionsrådet det forudgående år var valgt eller foreslået til et hverv omfattet af bestemmelsen.

Bestemmelsen omfatter endvidere permanente og midlertidigt ansatte i regionens administration, jf. regionslovens § 12, jf. § 16 e, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse. Også fratrådte ansatte i regionens administration, der det forudgående år under ansættelse i regionen var valgt eller foreslået til at varetage et hverv omfattet af bestemmelsen, er omfattet af oplysnings- og offentliggørelsespligten.

6.6. Samspil mellem overførselsindkomster og vederlag

Der er forskellige steder i lovgivningen fastsat særlige regler om fradrag i skattepligtig indkomst for så vidt angår SU, folkepension, førtidspension, arbejdsløshedsdagpenge, efterløn, kontanthjælp osv. Reglerne om fradrag i overførselsindkomster tager ikke særlig sigte på vederlag for politiske hverv, men omfatter generelt skattepligtig indkomst og får derved også betydning for regionsrådsmedlemmer, der samtidig modtager en overførselsindkomst. Indkomst fra politiske hverv behandles således som udgangspunkt ikke anderledes end indkomst for ordinært arbejde. Reglerne om fradrag i de forskellige overførselsindkomster er reguleret i særlovgivningen og ikke i reglerne om kommunernes og regionernes styrelse.

Kapitel 7. Ikrafttræden og overgang

7.1. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Bekendtgørelse nr. 1531 af 9. december 2016 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv er i sin helhed trådt i kraft den 1. januar 2017, jf. bekendtgørelsens § 29, stk. 1, og erstatter bekendtgørelse nr. 794 af 25. juni 2014 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv, jf. bekendtgørelsens § 29, stk. 2.

Der er i bekendtgørelsens § 29, stk. 3, 1. og 2. pkt., fastsat en overgangsbestemmelse, der regulerer virkningen af de ændringer af pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd, der blev fastsat ved bekendtgørelse nr. 1531 af 9. december 2016 som en udmøntning af stemmeaftalerne om ændring af politikeres vederlæggelse af 9. maj og 3. oktober 2016 (pensionsudbetalingstidspunkt ændret til at følge folkepensionsalderen). Der henvises til pkt. 5.4.

Der er endvidere i samme bestemmelses 3. pkt. indarbejdet en overgangsbestemmelse fra bekendtgørelse nr. 820 af 27. august 2009. Bestemmelsen regulerer virkningen af de ændringer af pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd, der blev fastsat ved denne bekendtgørelse som en udmøntning af Velfærdsaftalen fra 2006 (pensionsudbetalingstidspunkt ændret til at følge efterlønsalderen). Der henvises til pkt. 5.4.

Der er i bekendtgørelsens §§ 30 og 31 fastsat en række overgangsbestemmelser for regionsrådsformænd, der bl.a. knytter sig til overgangen i 2007 fra ét pensionssystem til et andet.

7.2. Overgangsbestemmelser vedrørende pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd

1. Reglerne om egenpension til regionsrådsformænd blev i 2009 ændret ved bekendtgørelse nr. 820 af 27. august 2009, således at pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd blev ændret fra 60

år til i stedet at følge den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Tilsvarende blev reglerne om det tillæg, som tidligere blev ydet indtil det 65. år, ændret således, at det blev ydet indtil den fratrådte regionsrådsformand har nået folkepensionsalderen i henhold til § 1 a i lov om social pension. Om baggrunden for ændringerne henvises til pkt. 5.4.

Ændringerne af pensionsudbetalingstidspunkt og tidspunktet for udbetaling af tillæg havde alene virkning for udbetaling af egenpension vedrørende en funktionstid som regionsrådsformand fra og med den 1. juli 2009.

Reglerne om egenpension blev endvidere ændret ved bekendtgørelse nr. 1531 af 9. december 2016, således, at pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd blev ændret fra at følge den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. afsnittet ovenfor, til at følge folkepensionsalderen efter § 1 a lov om social pension, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 1.

Ændringerne har alene virkning for udbetaling af egenpension vedrørende en funktionstid som regionsrådsformand fra og med den 1. januar 2017, jf. bekendtgørelsens § 29, stk. 3.

For udbetaling af egenpension for funktionstid som regionsrådsformand indtil den 1. juli 2009 finder de tidligere aldersgrænser anvendelse. Det betyder, at en regionsrådsformand kan have ret til udbetaling af en del af sin pension, beregnet på grundlag af den funktionstid, der har ligget før 1. juli 2009, fra vedkommende fylder 60 år, mens den del af pensionen, der vedrører funktionstid efter 1. juli 2009 og indtil den 1. januar 2017, først kommer til udbetaling fra det tidspunkt, hvor regionsrådsformanden når den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Den del af pensionen, der vedrører funktionstid, der ligger fra og med den 1. januar 2017 kommer først til udbetaling fra det tidspunkt, hvor regionsrådsformanden når den folkepensionsalder, som gælder efter § 1 a i lov om social pension, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 1.

2. Til eksempel har en regionsrådsformand, der har fungeret som regionsrådsformand fra 1. januar 2006 til 31. december 2017, i alt haft en funktionstid på 12 år, hvoraf 3 ½ års funktionstid har ligget før den 1. juli 2009. Efter overgangsbestemmelsen i bekendtgørelsens § 29, stk. 3, 3. pkt., skal den pågældendes egenpension for disse første 3 ½ års funktionstid udbetales i overensstemmelse med bestemmelsen i § 16 i bekendtgørelse nr. 1460 af 19. december 2005. Det betyder, at den pågældende, når han eller hun er fyldt 60 år, skal have udbetalt egenpension på grundlag af en funktionstid på 3 ½ år, svarende til en pensionsalder på 8 år, jf. bekendtgørelsens § 18, stk. 3, forudsat at vedkommende på dette tidspunkt har fået udbetalt sit sidste eftervederlag.

Efter overgangsbestemmelsen i bekendtgørelsens § 29, stk. 3, 2. pkt., kommer den pension, som den pågældende regionsrådsformand har optjent på baggrund af den funktionstid, som ligger i perioden efter den 1. juli 2009 og indtil den 1. januar 2017, derimod først til udbetaling, når vedkommende har nået efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det følger af § 20 i bekendtgørelse nr. 794 af 25. juni 2014. I denne periode har regionsrådsformanden haft en funktionstid på yderligere 7 ½ år.

Efterlønsalderen vil variere alt efter vedkommendes fødselsår. Når denne alder er nået, vil den pågældende således få forhøjet sine pensionsudbetalinger, således at pensionen beregnes på grundlag af den samlede funktionstid på 11 år, svarende til en pensionsalder på 24 år, jf. bekendtgørelsens § 18, stk. 3.

Den pension, som den pågældende regionsrådsformand har optjent på baggrund af den funktionstid, som ligger i perioden fra og med den 1. januar 2017 til den 31. december 2017, kommer først til udbetaling, når vedkommende har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. Det følger af ikrafttrædelsesbestemmelsen i bekendtgørelsens § 29, stk. 3, 1. pkt., og § 20. I denne periode har regionsrådsformanden haft en yderligere funktionstid på 1 år.

Folkepensionsalderen vil variere alt efter vedkommendes fødselsår. Når denne alder er nået, vil den pågældende således få forhøjet sine pensionsudbetalinger, således at pensionen beregnes på grundlag af den samlede funktionstid på 12 år, svarende til en pensionsalder på 28 år, jf. bekendtgørelsens § 18, stk. 3.

I ovennævnte eksempel vil regionsrådsformanden kunne vælge at få pension, der vedrører funktionstid, der ligger fra og med den 1. januar 2017 udbetalt før folkepensionsalderen mod et førtidspensionsfradrag efter de regler som gælder for tjenestemænd i staten, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 3. Da regionsrådsformanden er omfattet af overgangsordningerne i § 29, stk. 3, beregnes det nævnte førtidspensionsfradrag af den *samlede* pension fra det første udbetalingstidspunkt, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 3, 2. pkt. Fradraget beregnes således *ikke alene* på baggrund af den pension, der vedrører funktionstid, der ligger fra og med den 1. januar 2017.

Førtidspensionsfradraget skal beregnes efter reglerne om førtidspensionsfradrag som angivet i pkt. 3.2.1. i cirkulære nr. 9159 af 26. marts 2015 om førtidspensionsfradrag.

3. Et andet eksempel kan være, at en regionsrådsformand har fungeret som regionsrådsformand fra 1. januar 2009 til f.eks. 31. december 2013. Kun et halvt års funktionstid (1. januar 2009 – 30. juni 2009) er placeret i den periode, hvor udbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd var 60 år, mens de øvrige 4 ½ år af funktionstiden er placeret i den periode, hvor udbetalingstidspunktet følger den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Et halvt års funktionstid som regionsrådsformand giver ikke ret til pension, jf. § 18, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 794 af 25. juni 2014 og er dermed for lidt til i sig selv at danne grundlag for udbetaling af pension ved regionsrådsformandens 60. år efter de hidtidige regler. For en sådan regionsrådsformands vedkommende indebærer overgangsreglerne således, at pensionen først kan udbetales, når regionsrådsformanden har nået den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. På det tidspunkt vil pensionen skulle beregnes på grundlag af den samlede funktionstid på 5 år, svarende til en pensionsalder på 12 år, jf. § 18, stk. 3, i bekendtgørelsen.

Tilsvarende vil gælde for en regionsrådsformand, som har fungeret som sådan fra den 1. juli 2016 til f.eks. den 31. december 2017. Her er kun et halvt års funktionstid (1. juli 2016 – 31. december 2016) placeret i den periode, hvor udbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd fulgte efterlønsalderen jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Et halvt års funktionstid som regionsrådsformand giver ikke ret til pension, jf. bekendtgørelsens § 18, stk. 1, og er dermed for lidt til i sig selv at danne grundlag for udbetaling af pension ved regionsrådsformandens efterlønsalder, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., efter de hidtidige regler i § 20, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 794 af 25. juni 2014. For en sådan regionsrådsformands vedkommende indebærer overgangsreglerne således, at pensionen først kan udbetales, når regionsrådsformanden har nået den folkepensionsalder, som gælder efter § 1 a i lov om social pension. På det tidspunkt vil pensionen skulle beregnes på grundlag af den samlede funktionstid på 1 ½ år, svarende til en pensionsalder på 4 år, jf. § 18, stk. 3, i bekendtgørelsen.

Regionsrådsformanden i eksemplet kan imidlertid vælge at få pensionen udbetalt før folkepensionsalderen, dog tidligst fra pensionsudbetalingsalderen, mod et førtidspensionsfradrag efter de regler som gælder for tjenestemænd i staten, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 3, 1. pkt.

Førtidspensionsfradraget skal beregnes efter reglerne om førtidspensionsfradrag som angivet i pkt. 3.2.1. i cirkulære nr. 9159 af 26. marts 2015 om førtidspensionsfradrag.

7.3. Overgangsbestemmelser vedrørende tidligere borgmestre i en kommune eller en amtskommune, der den 1. januar 2007 eller senere er valgt som regionsrådsformand

Bestemmelsen i bekendtgørelsens § 30 fastsætter, at en amtsborgmester eller borgmester, der den 31. december 2006 allerede har opnået ret til egenpension eller oppebærer egenpension, fortsat vil være omfattet af de mere gunstige regler vedrørende omregning af funktionstid til pensionsalder i § 22, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 584 af 9. juli 2002, hvis den pågældende er valgt som regionsrådsformand pr. 1. januar 2007 eller senere.

Bestemmelsen i bekendtgørelsens § 31 fastsætter, at en regionsrådsformand, der som borgmester hidtil har været omfattet, herunder har valgt at være omfattet, af de pensionsregler, der var gældende før den 1. januar 1994, skal have Økonomi- og Indenrigsministeriets tilladelse til fortsat at være omfattet af disse gamle pensionsregler. Ministeriets tilladelse til at blive på denne gamle pensionsordning vil bero på en udregning af, hvorvidt dette vil være økonomisk fordelagtigt for vedkommende – også på længere sigt. Hvis en regionsrådsformand er fyldt 58 år og har haft 8 års funktionstid som borgmester eller amtsborgmester, vil det uden tvivl være mere økonomisk fordelagtigt at være omfattet af det nye pensionssystem. I tilfælde, hvor vedkommende hidtil har været omfattet af de pensionsregler, der var gældende før den 1. januar 1994, er det derfor udtrykkeligt fastsat i § 31, stk. 3, at de nugældende pensionsregler finder anvendelse. Den pågældendes pension beregnes efter § 22, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 584 af 9. juli 2002.

Der er endvidere i §§ 41 og 42 i bekendtgørelse nr. 1461 af 19. december 2005 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af kommunale hverv fastsat en række tilsvarende overgangsregler, der vedrører tidligere borgmestre i en kommune eller amtskommune, der den 1. januar 2007 eller senere er valgt som borgmestre.

7.4. Andre overgangsbestemmelser

Der er i §§ 35-40 i bekendtgørelse nr. 1461 af 19. december 2005 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af kommunale hverv fastsat yderligere en række overgangsregler, der vedrører tidligere borgmestre i en kommune eller amtskommune, der ikke den 1. januar 2007 eller senere er valgt som borgmestre eller regionsrådsformænd. Der henvises til disse regler, der er omtalt i kapitel 7 i vejledning nr. 9 af 9. februar 2007 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af kommunale hverv.

7.5. Tidligere vejledning

Vejledning nr. 10 af 9. februar 2007 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv bortfalder.

Økonomi- og Indenrigsministeriet, den 2. august 2018

CHRISTINA EKMANN

/ Martin Vangsøe Olsen

Oversigt over pension m.v. til en fratrådt regionsrådsformand, dennes ægtefælle og børn under 21 år

Eftervederlag til regionsrådsformænd
(Bekendtgørelsens § 16, stk. 1)

Eftervederlag ydes med et beløb, der for hvert påbegyndt hele år, regionsformandens seneste sammenhængende funktionstid har været, svarer til 1 ½ gange det sidst ydede månedlige vederlag, dog højst 12 gange det sidst ydede månedlige vederlag.

Udbetaling af eftervederlag
(Bekendtgørelsens § 16, stk. 3)

Eftervederlag svarende til indtil 6 gange det sidst ydede månedlige vederlag udbetales den 1. i måneden efter, at hvervet fratrædes. Eventuelt eftervederlag herudover udbetales månedsvis forud fra den 1. i måneden efter, at engangsbeløbet er udbetalt.

Egenpension - Hvem er omfattet?
(Bekendtgørelsens § 18, stk. 1)

Regionsrådsformænd, med mindst 1 års funktionstid.

Egen pension - Hvad medregnes i funktionstid?
Bekendtgørelsens § 18, stk. 2 og 4)

Hvervet som regionsrådsformand, amtsborgmester, formand for et sammenlægningsudvalg eller forberedelsesudvalg, borgmester, magistratsmedlem og udvalgsformand i en kommune med delt administrativ ledelse samt varetagelse af de nævnte hverv i henhold til l § 7, stk. 3, § 15, stk. 5, , § 66 a, stk. 4, § 66 b, stk. 3 og 4, eller § 66 c, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse. Hvis en regionsrådsformand i løbet af det første år af sin funktionstid fratræder pga. sygdom eller afgår ved døden, medregnes hele det kalenderår, hvor fratræden eller dødsfaldet sker, i funktionstiden.

Egenpension - Beregning af pensionsalder
(Bekendtgørelsens § 17 og § 18, stk. 3, og bekendtgørelsens bilag 1)

Egenpension for en regionsrådsformand svarer til den til enhver tid gældende egenpension til en tjenestemand i staten, der er indplaceret i lønramme 40 (skalatrin 53) og har den samme pensionsalder.

Funktionstid:	Pensionsalder:
1 år indtil 2 år	4 år
2 år indtil 4 år	8 år
4 år indtil 6 år	12 år
6 år indtil 8 år	16 år
8 år indtil 10 år	20 år
10 år indtil 12 år	24 år
12 år indtil 14 år	28 år
14 år indtil 16 år	32 år
16 år indtil 18 år	34 år

18 år indtil 20 år	36 år
20 år og derudover	37 år

Beregning af egenpension
(Bekendtgørelsens § 19, stk. 1)

Egenpensionen beregnes efter det sidst ydede regionsrådsformandsvederlag.

Udbetaling af egenpension
(Bekendtgørelsens § 20, stk. 1 og 2)

Egenpension udbetales den 1. i måneden efter den sidste udbetaling af eftervederlag, såfremt regionsrådsformanden på dette tidspunkt har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.

Hvis regionsrådsformanden ved eftervederlagets ophør ikke har opnået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, udbetales egenpensionen den 1. i måneden efter, at pågældende har opnået folkepensionsalderen, jf. § 1 a, i lov om arbejdsløshedsforsikring. Dvs. at pensionen er opsat.

Mulighed for førtidspensionering
(Bekendtgørelsens § 20, stk. 3)

En forhenværende regionsrådsformand kan vælge at få pension, der vedrører funktionstid, der ligger fra og med den 1. januar 2017 udbetalt før folkepensionsalderen, dog tidligst fra pensionsudbetalingsalderen, mod et førtidspensionsfradrag.

Førtidspensionsfradraget skal beregnes efter reglerne om førtidspensionsfradrag som angivet i pkt. 3.2.1. i cirkulære nr. 9159 af 26. marts 2015 om førtidspensionsfradrag.

Tillæg til egenpension
(Bekendtgørelsens § 20, stk. 3)

En regionsrådsformand, der oppebærer egenpension, er indtil vedkommende har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, berettiget til et tillæg efter reglerne i § 6, stk. 3, i lov om tjenestemandspension.

Ægtefællepension – hvem er omfattet?
(Bekendtgørelsens § 21, stk. 1-4)

Ægtefællen til en afdød regionsrådsformand eller tidligere regionsrådsformand, der har opnået en funktionstid på mindst 1 år, hvis ægteskabet er indgået:

- før den afdøde regionsrådsformand var fyldt 65 år,
- før egenpensionen til den afdøde regionsrådsformand var påbegyndt udbetalt og
- mindst 3 måneder inden dødsfaldet (gælder ikke ved ulykkestilfælde eller akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse).

Udbetaling af ægtefællepension
(Bekendtgørelsens § 21, stk. 4)

Ægtefællepension udbetales den 1. i måneden efter den måned, hvor der er udbetalt efterindtægt, eller den 1. i måneden efter regionsrådsformandens død.

Efterindtægt – hvem er omfattet?

(Bekendtgørelsens § 22)

Ægtefællen eller – hvis ægtefælle ikke efterlades – børn under 21 år efter den regionsrådsformand, der ved sin død oppebar vederlag eller egenpension som regionsrådsformand.

Udbetaling af efterindtægt

(Bekendtgørelsens § 22, stk. 1 og stk. 2)

Efterindtægt udbetales den 1. i måneden efter regionsrådsformandens død.

Børnepension

(Bekendtgørelsens § 23)

Børnepensionstillæg ydes til børn under 21 år efter en regionsrådsformand, der oppebærer egenpension. Børnepension ydes til børn efter en regionsrådsformand, der ved sin død har opnået en funktionstid på mindst et år.

Samordning af regionsrådsformandspension og ægtefællepension med anden pension eller løn m.v. (Bekendtgørelsens § 24)

Samordning sker efter bekendtgørelsens § 24.

Oversigt over ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Pensionssystemet for regionsrådsformænd, hvorefter retten til egenpension som regionsrådsformand indtræder efter 1 års funktionstid og hvorefter pensionsudbetalingstidspunktet blev fastsat til tidspunktet fra vedkommende fylder 60 år, trådte i kraft pr. 1. januar 2007 ved regionernes oprettelse.

Reglerne om egenpension blev i 2009 ændret ved bekendtgørelse nr. 820 af 27. august 2009, således at pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd blev ændret fra 60 år til i stedet at følge den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (lovbekendtgørelse nr. 1101 af 12. september 2013 med senere ændringer). Tilsvarende blev reglerne om det tillæg, som tidligere blev ydet indtil det 65. år, ændret således, at det blev ydet indtil den fratrådte regionsrådsformand har nået folkepensionsalderen i henhold til § 1 a i lov om social pension (lovbekendtgørelse nr. 1208 af 17. november 2017 med senere ændringer). Ændringerne af pensionsudbetalingstidspunkt og tidspunktet for udbetaling af tillæg havde alene virkning for udbetaling af egenpension vedrørende en funktionstid som borgmester fra og med den 1. juli 2009.

Reglerne om egenpension blev endvidere ændret ved bekendtgørelse nr. 1531 af 9. december 2016, således, at pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd blev ændret fra at følge den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. afsnittet ovenfor, til at følge folkepensionsalderen efter § 1 a lov om social pension, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 1.

Ændringerne har alene virkning for udbetaling af egenpension vedrørende en funktionstid som regionsrådsformand fra og med den 1. januar 2017, jf. bekendtgørelsens § 29, stk. 3.

For udbetaling af egenpension for funktionstid som regionsrådsformand indtil den 1. juli 2009 finder de tidligere aldersgrænser anvendelse. Det betyder, at en regionsrådsformand kan have ret til udbetaling af en del af sin pension, beregnet på grundlag af den funktionstid, der har ligget før 1. juli 2009, fra vedkommende fylder 60 år, mens den del af pensionen der vedrører funktionstid efter 1. juli 2009 og indtil den 1. januar 2017, først kommer til udbetaling fra det tidspunkt, hvor regionsrådsformanden når den efterlønsalder, som gælder efter § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Den del af pensionen, der vedrører funktionstid, der ligger fra og med den 1. januar 2017, kommer først til udbetaling fra det tidspunkt, hvor regionsrådsformanden når den folkepensionsalder, som gælder efter § 1 a i lov om social pension, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 1.

Overgangsbestemmelse om pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd med funktionstid forud for den 1. juli 2009

Persongruppe	Reglernes indhold
1. En regionsrådsformand, der har været regionsrådsformand forud for den 1. juli 2009 er berettiget til egenpension for funktionstiden indtil dette tidspunkt efter § 16 i bekendtgørelse nr. 1460 af 19. december 2005, jf. § 29, stk. 3.	En regionsrådsformand kan have ret til udbetaling af en del af sin egenpension fra vedkommende fylder 60 år, beregnet på grundlag af den funktionstid, der har ligget før 1. juli 2009.

Overgangsbestemmelse om pensionsudbetalingstidspunktet for regionsrådsformænd med funktionstid i perioden fra og med den 1. juli 2009 indtil den 1. januar 2017

Persongruppe	Reglernes indhold
2. En regionsrådsformand, der har været regionsrådsformand i perioden fra og med den 1. juli 2009 indtil den 1. januar 2017 er berettiget til egenpension for denne efter § 20 i bekendtgørelse nr. 794 af 25. juni 2014, jf. § 29, stk. 3.	En regionsrådsformand kan have ret til udbetaling af en del af sin egenpension fra vedkommende har nået efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. beregnet på grundlag af den funktionstid, der har ligget i perioden fra og med den 1. juli 2009 indtil den 1. januar 2017.

Overgangsbestemmelserne om pension til tidligere borgmestre i en kommune eller en amtskommune, der den 1. januar 2007 eller senere er valgt som regionsrådsformand

Persongruppe	Reglernes indhold
3. En regionsrådsformand, der pr. 31. december 2006 allerede som borgmester i en kommune eller en amtskommune havde opnået ret til egenpension, dvs. mindst 8 års funktionstid som borgmester eller amtsborgmester, eller oppebærer egenpension, skal fortsat have sin egenpension beregnet efter § 22, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 584 af 9. juli 2002, jf. § 30.	Disse regler vedrørende omregning af funktionstid til pensionsalder indebærer bl.a., at en funktionstid på præcis 10 år omregnes til en pensionsalder på 30 år, en funktionstid på præcis 12 år omregnes til en pensionsalder på 31 år osv.
4. En regionsrådsformand, der som tidligere borgmester eller amtsborgmester har været omfattet, herunder har valgt at være omfattet, af de pensionsregler, der var gældende før den 1. januar 1994, og som den 1. januar 2007 eller senere vælges som borgmester, skal have Økonomi- og Indenrigsministeriets tilladelse til fortsat at være omfattet af disse gamle pensionsregler, jf. § 31.	Ministeriets tilladelse til at blive på denne gamle pensionsordning vil bero på en udregning af, hvorvidt dette vil være økonomisk fordelagtigt for vedkommende – også på længere sigt. Hvis en regionsrådsformand er fyldt 58 år og har haft 8 års funktionstid som borgmester eller amtsborgmester, vil det uden tvivl være mere økonomisk fordelagtigt at være omfattet af det nye pensionssystem, hvor pensionen er opsat. I tilfælde, hvor vedkommende hidtil har været omfattet af de pensionsregler, der var gældende før den 1. januar 1994, er det derfor udtrykkeligt fastsat i § 31, stk. 3, at de nugældende pensionsregler finder anvendelse. Den pågældendes pension beregnes dog efter § 22, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 584 af 9. juli 2002.